

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์แบบมีส่วนร่วมของชุมชนใน
พื้นที่ ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง
จ.เพชรบุรี

EMBRACING THE LOCALS IN AN ECOTOURISM MANAGEMENT OF THE
COMMUNITY TAMBON NONG YA PLONG, AMPHOE NONG YA PLONG,
PHETCHABURI PROVINCE

โดย นางสาวรุ่งอรุณ ปิยะฤทธิ และคณะ
กรกฎาคม 2553

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์แก้ไข

โครงการ แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์แบบมีส่วนร่วมของชุมชนใน
พื้นที่ ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง

จ.เพชรบุรี

EMBRACING THE LOCALS IN AN ECOTOURISM MANAGEMENT OF THE
COMMUNITY TAMBON NONG YA PLONG, AMPHOE NONG YA PLONG,
PHETCHABURI PROVINCE

คณะผู้วิจัย

สังกัด

นางสาวรุ่งอรุณ ปิยะฤทธิ
นางสาววารุณี เทพปรียากุลกาล
นางสาวนิภาพร น้อยภักดี
นางสาวพรรณษา หน่อทิม
นางสาวจุฑาภรณ์ พ่วงนิล

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

อาจารย์ที่ปรึกษา

สังกัด

นายปิยชาติ สิงตี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชุดโครงการ “เชื่อมโยงเครือข่ายภาคีประเด็นการท่องเที่ยวระดับปริญญาตรี”

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์แบบมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี ตามชุดโครงการ เชื่อมโยงเครือข่ายภาคี ประเด็นการท่องเที่ยวระดับปริญญาตรี สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ฉบับนี้ สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาของอาจารย์ปิยชาติ สิงห์ดี อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ซึ่งได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และความช่วยเหลือในหลายสิ่งหลายอย่างจนกระทั่งลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้อง คุณธีรภาพ หวังจิตต์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้อง ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้นำท้องถิ่น และชาวบ้านในพื้นที่ตำบลหนองหญ้าปล้อง ที่ให้ข้อมูล อำนวยความสะดวกแก่คณะผู้วิจัยในการเดินทางเก็บข้อมูล ให้ข้อเสนอแนะ และแนวทางในการนำวิจัยฉบับนี้ไปใช้

ขอกราบขอบพระคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณ ในการจัดทำวิจัย ได้ให้คำปรึกษา ตรวจสอบรายงานการวิจัย และข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยเพื่อการปรับปรุงวิจัยให้มีความสมบูรณ์

ขอขอบคุณคณะผู้วิจัยที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลโดยไม่กลัวความเหน็ดเหนื่อย ลำบาก ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน จนงานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์ เป็นประโยชน์แก่ท้องถิ่น ชุมชนจังหวัดเพชรบุรี

และสุดท้ายขอขอบพระคุณบิดา-มารดา ผู้มีพระคุณอีกหลายท่านที่ให้คำปรึกษา กำลังใจ ในการทำวิจัย ขอให้ความดีทั้งปวงที่เกิดจากการทำงานวิจัยในครั้งนี้เกิดแก่ท้องถิ่นเพชรบุรีที่เรารัก รวมไปถึงผู้มีพระคุณดังที่ได้กล่าวมาแล้วทุกนาม และขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

นางสาวรุ่งอรุณ ปิยะฤทธิ

นางสาววารุณี เทพปรียากุลกาล

นางสาวนิภาพร น้อยภักดี

นางสาวพรรณษา หน่อทิม

นางสาวจุฑาภรณ์ พ่วงนิล

10 มิถุนายน พ.ศ.2553

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์แบบมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี มีจุดเริ่มต้นจากความสนใจของคนนอกชุมชน อย่างคณะนักวิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ที่มีคำถามร่วมกันว่าเหตุใดพื้นที่ อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี ถึงขาดการเหลียวแลจากนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาภายใน จ.เพชรบุรี ทั้งที่ อ.หนองหญ้าปล้อง เต็มเปี่ยมไปด้วยทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจอยู่ภายใน

ต่อเมื่อคณะนักวิจัยเดินทางเข้าไปสอบถามและติดต่อกับองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้อง ก็ได้พบว่าทางฝ่ายคนในชุมชนก็มีความต้องการพัฒนาให้ท้องถิ่นของตนเองกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวอยู่ด้วยเช่นกัน และทางองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ระหว่างเตรียมแผนโครงการพัฒนาการท่องเที่ยว อ.หนองหญ้าปล้อง อยู่เช่นกัน เมื่อความต้องการระหว่างคนในและคนนอกเดินไปในทางเดียวกันโครงการวิจัยเรื่องนี้จึงเกิดขึ้น โดยการทำงานเป็นไปในลักษณะร่วมมือกันระหว่างคณะนักวิจัยเป็นคนนอกกับคนในชุมชน ด้วยการทำวิจัยภาคสนามเพื่อรู้จักชุมชนและความคิดเห็นของคนในชุมชนเพื่อใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยว อ.หนองหญ้าปล้อง

จากการศึกษาทำให้พบทั้งจุดเด่นตลอดจนปัญหาและอุปสรรคภายใน อ.หนองหญ้าปล้อง อาทิ ความโดดเด่นเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งในแง่ของวิถีชีวิตชุมชนและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ ปัญหาอุปสรรคทางด้านสาธารณูปโภครวมทั้งการจัดการท่องเที่ยวที่ยังไม่ได้เป็นไปด้วยความสอดคล้องระหว่างชุมชนกับหน่วยงานของรัฐรวมทั้งงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น คณะนักวิจัยได้พยายามนำเอาจุดเด่นและจุดด้อยมาผนวกรวมกันเพื่อวางแนวทางการจัดการท่องเที่ยว อ.หนองหญ้าปล้อง ในรูปแบบที่มีความเหมาะสมรวมทั้งตอบสนองต่อความต้องการของคนในและนักท่องเที่ยว

ผลจากการศึกษาในครั้งนี้ซึ่งปรากฏออกเป็นแนวทางการจัดการท่องเที่ยว อ.หนองหญ้าปล้อง ที่ได้ส่งมอบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลในฐานะภาคีเครือข่ายของโครงการวิจัย ซึ่งอาจมีการปรับปรุงเนื้อหาจากรูปแบบของงานวิจัยให้มีความกระชับและเหมาะสมต่อการเป็นแผนแนวทางสำหรับผู้ใช้งานต่อไป แต่ทั้งนี้คณะผู้วิจัยไม่อาจลืมสายตาและคำพูดของคนในชุมชนที่ให้ข้อมูลว่าพวกเขาเปี่ยมด้วยความหวังเพียงใดเมื่อบอกว่าจะจัดทำให้ อ.หนองหญ้าปล้อง เป็นแหล่งท่องเที่ยว

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : RDG44300

ชื่อโครงการ : แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์แบบมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

ชื่อนักวิจัย : นายปิยชาติ สิ่งดี, นางสาวรุ่งอรุณ ปิยะฤทธิ์, นางสาววารุณี เทพปรียากุลกาล,
นางสาวนิภาพร น้อยภักดี, นางสาวพรรณธนา หน่อทิม, นางสาวจุฑาภรณ์ พวงนิล
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

E-mail Address : i_am_pun@hotmail.com

ระยะเวลาโครงการ : 1 มีนาคม พ.ศ.2552 – 31 มีนาคม พ.ศ.2553

โครงการวิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์แบบมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1.) โครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของ อ.หนองหญ้าปล้อง ทางด้านต่างๆ ที่จะพัฒนาศักยภาพให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว 2.) ศึกษาความต้องการของคนในชุมชนต่อรูปแบบการจัดการท่องเที่ยว อ.หนองหญ้าปล้อง 3.) เพื่อวางแผนแนวทางการจัดการท่องเที่ยวอำเภอหนองหญ้าปล้องให้เป็นชุมชนท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้วิธีการวิจัยภาคสนามลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์สังเกต และจัดประชุมกลุ่มย่อย จากการศึกษพบว่าทางโครงสร้างพื้นฐานของ อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี มีจุดเด่นในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์อยู่มาก พร้อมพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้หลายแห่งด้วยกัน จุดด้อยอยู่ที่ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ขาดประสิทธิภาพทำให้ไม่เป็นที่รู้จักนักท่องเที่ยวเท่าที่ควร ส่วนความคิดเห็นของคนในพื้นที่ต่อการจัดการท่องเที่ยว การศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งกลุ่มเป้าหมายออกเป็น 2 กลุ่ม คือ หน่วยงานของรัฐ (องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้อง) กลุ่มประชาชนทั่วไป กลุ่มเป้าหมายทั้ง 2 กลุ่ม ต่างก็มีความคิดเห็นร่วมกันว่าต้องการให้มีการจัดการท่องเที่ยวภายใน อ.หนองหญ้าปล้อง เพื่อช่องทางเสริมสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่และพัฒนาท้องถิ่น แนวทางการจัดการท่องเที่ยว อ.หนองหญ้าปล้อง ควรจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบเรียนรู้ธรรมชาติและหลากหลายทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ภายใน อ.หนองหญ้าปล้อง เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิตของชุมชนเอาไว้ และจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมสำหรับนักท่องเที่ยว เช่น ศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยว ศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชน รถโดยสารประจำทาง ที่พัก สำหรับข้อเสนอแนะการวิจัยต่อไปควรขยายประเด็น

การศึกษาออกไปสู่การเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวระหว่าง อ.หนองหญ้าปล้อง กับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียง อย่าง อ.ปากท่อ จ.ราชบุรี หรือ อ.แก่งกระจาน จ.เพชรบุรี

คำหลัก : หนองหญ้าปล้อง,การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ABSTRACT

Project Code : RDG44300

Project Title : EMBRACING THE LOCALS IN AN ECOTOURISM MANAGEMENT OF THE
COMMUNITY TAMBON NONG YA PLONG, AMPHOE NONG YA PLONG,
PHETCHABURI PROVINCE

Investigators : Soungtee, P. ;Piyarit, R. ;Teppreyagulgal, W. ;Noiphakdee, N. ; Nootim, P.
;Poongnil, J.

Phetchaburi Rajabhat University

E-mail Address : i_am_pun@hotmail.com

Project Duration : 1 March 2009 – 31 March 2010

The research titled *the locals' involvement in ecotourism management of Nongyaplong district, Petchaburi province* aimed 1) to study if the facilities and natural resources of Nongyaplong district can be developed into tourist attractions, 2) to study local people's desire for tourism management in Nongyaplong district and 3) to set a plan to develop Nongyaplong district to be a sustainable tourism community. The data was collected by an interview, an observation and a small-group seminar. The findings revealed that Nongyaplong district, Petchaburi province was outstanding in unspoiled nature and was ready to be developed as a tourist attraction in many areas. However, the challenges included a lack of facilities to provide service to tourists and a lack of good public relations. This study separated the target locals into 2 groups which were the government agency (Nongyaplong Sub-District Administrative Organization) and the locals. Both groups agreed that tourism management was crucial for Nongyaplong in order to increase the locals' income and to develop the district. In summary the researcher concluded that the best tourism management for Nongyaplong was to maintain the nature and a variety of races in the district and to provide good facilities for tourists such as an information center, a local souvenirs center, a public bus service and accommodations. Lastly, a suggestion for the future research would be a further study on a transportation route that can connect

Nongyaplong to nearby tourism locations such as Pakthor district, Ratchaburi province and Kaeng Koi district, Petchaburi province.

Keyword : AMPHOE NONG YA PLONG, ECOTOURISM MANAGEMENT

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ข
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
คำถามการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ผลการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ	4
แนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	4
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
การทบทวนวรรณกรรม	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	12
บทที่ 4 ผลการศึกษา และการอภิปรายผล	14
ผลการศึกษา	14
สรุปภาพรวมการตอบคำถามการวิจัยทั้งหมด	25
บทที่ 5 บทสรุป	
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก ค. ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้ และกิจกรรมที่ดำเนินการมาและผลที่ได้รับตลอดโครงการ	35
ภาคผนวก จ. รูปภาพกิจกรรมดำเนินการวิจัย	39
ภาคผนวก ฉ. ประวัติคณะผู้วิจัย	49

สารบัญตาราง

ตารางที่ 3.1 วิธีดำเนินการวิจัย	หน้า 12
---------------------------------	------------

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 เขากะทิง	15
ภาพที่ 2 เชื้อนแม่ประจันต์	16
ภาพที่ 3 วัดวังฟูไทร	16
ภาพที่ 4 แหล่งการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	17
ภาพที่ 5 คุณลุงสงกรานต์ เสนาโลหิต ปราชญ์ชาวบ้าน กับผลิตภัณฑ์เกี่ยวนโบราณจำลองของกลุ่ม หัตถกรรมหมู่บ้านหมู่ 4	19
ภาพที่ 6 กลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านหมู่ 1 ผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่	19
ภาพที่ 7 บ่อน้ำพุร้อน (หนองหญ้าปล้อง)	19
ภาพที่ 8 น้ำตกห้วยกวางโจว	20

บทที่ 1

บทนำ

เนื้อหาภายในบทนำนี้เป็นการกล่าวถึง ปัญหาและความสำคัญของการทำวิจัย วัตถุประสงค์ คำถามการวิจัย ขอบเขต ผลวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจาก โครงการ แนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ทั้งหมดเป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพรวมของการวิจัยอันพื้นฐานนำสู่เนื้อหาในงานวิจัยในบทต่อไป

1.1 หลักการและเหตุผล

เพชรบุรี นับเป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวธรรมชาติในรูปแบบภูเขา ชายทะเล การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์วัฒนธรรม อีกทั้งยังระยะทางที่ไม่ห่างไกลจากกรุงเทพฯ ทำให้ในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ จึงมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญๆ ภายในจังหวัดเพชรบุรี เช่น อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ยอดตะเฒ่า ชัยบาดาลเจ้าสำราญ พระนครคีรี พระตำหนักรามราชนิเวศน์ ตลอดจนวัดอีกมากมายซึ่งยังไว้ซึ่งคุณค่าทางประวัติศาสตร์ศิลปะจาก ลวดลายปูนปั้นหรือภาพจิตรกรรมฝาผนังตามอย่างฝีมือช่างเมืองเพชร

ทว่าเมื่อกล่าวถึง อ.หนองหญ้าปล้อง คงน้อยคนนักที่จะรู้จักในฐานะของแหล่งท่องเที่ยว ทั้งที่ตัวอำเภอไม่ได้ห่างไกลจากถนนเพชรเกษมหรืออำเภอเมืองเพชรบุรีมากนัก สาเหตุหนึ่งอาจด้วยว่า อ. หนองหญ้าปล้อง มีลักษณะทางภูมิศาสตร์แบบภูเขา แต่หากนักท่องเที่ยวต้องการท่องเที่ยวธรรมชาติแบบภูเขา จ. เพชรบุรี ก็มักนึกถึงอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ยอดตะเฒ่า

ทั้งที่ภายใน อ. หนองหญ้าปล้อง ก็อุดมไปด้วยทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวธรรมชาติรูปแบบภูเขา หรือความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ซึ่งแต่ละกลุ่มชนต่างก็ยังคงรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนเองเอาไว้ได้ ตลอดจนผลผลิตจากท้องถิ่นขึ้นชื่อ ลือชาอย่างพริกกระเหรียงรสชาติเผ็ดร้อน ก็มีแหล่งผลิตใหญ่ภายใน อ. หนองหญ้าปล้อง ด้วยฝีมือของชาวกระเหรียงตามอย่างชื่อเรียก แต่จะมีใครสักกี่คนทราบว่าพริกกระเหรียงคุณภาพดีนั้นมีที่มาจาก อ. หนองหญ้าปล้อง

จากการลงพื้นที่สำรวจเบื้องต้นคณะนักวิจัยได้พบว่า อ. หนองหญ้าปล้อง มีความพร้อมพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้วยปัจจัยสำคัญ คือ 1.) ทรัพยากรธรรมชาติทางการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นเขากระทิง เขื่อนแม่ประจันต์ บ่อน้ำพุร้อน น้ำตก 2.) ความตื่นตัวของคนในต่อการจัดการท่องเที่ยว ซึ่งทั้งหน่วยงานราชการอย่างองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหญ้า

ปล้อง ที่มีความตื่นตัวต้องการจะพัฒนา อ.หนองหญ้าปล้อง ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญอีกแห่งของ จ.เพชรบุรี ตลอดจนผู้คนภายในพื้นที่ต่างๆ ก็ตื่นตัวกับการจัดการท่องเที่ยว อ.หนองหญ้าปล้องให้เกิดขึ้น

ด้วยเหตุนี้คณะนักวิจัยจึงเล็งเห็นสมควรเข้าจัดทำแนวทางการจัดการท่องเที่ยวภายใน อ.หนองหญ้าปล้อง ในรูปแบบของการมีส่วนร่วมของกลุ่มชาวบ้านและหน่วยงานราชการภายในท้องถิ่น อันเป็นวิถีทางการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนภายใต้ความต้องการของคนในผนวกเข้ากับแรงเสริมจากภายนอกของคณะนักวิจัย

อนึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้องยังมีความประสงค์ที่จะนำผลจากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เพื่อสร้างความเข้มแข็งของตัวชุมชนหนองหญ้าปล้อง เพื่อให้ อ.หนองหญ้าปล้องก้าวไปสู่การเป็น “ชุมชนท่องเที่ยวที่ยั่งยืน” อย่างแท้จริง

1.2 วัตถุประสงค์

- ศึกษาโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของ อ.หนองหญ้าปล้อง ทางด้านต่างๆ ที่จะพัฒนาศักยภาพให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว
- ศึกษาความต้องการของคนในชุมชน ต่อรูปแบบการจัดการท่องเที่ยว อ.หนองหญ้าปล้อง
- เพื่อวางแผนแนวทางการจัดการท่องเที่ยวอำเภอหนองหญ้าปล้องให้เป็นชุมชนท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

1.3 คำถามการวิจัย (research question)

- ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี มีโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวใดที่นำมาพัฒนาให้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยว
- ปัญหาและอุปสรรคใน ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี ต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบมีส่วนร่วม
- ความคิดเห็นของคนในชุมชนที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยว ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี
- การวางแผนทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบมีส่วนร่วม ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี ควรจะมีรูปแบบอย่างไรที่เข้าตอบสนองต่อความต้องการทั้งคนในและคนนอก

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์แบบมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี นั้นมีขอบเขตของพื้นที่ทำการวิจัยอยู่กับแหล่งท่องเที่ยวภายใน ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี เป็นหลัก หากทั้งนี้ก็จำเป็นคาบเกี่ยวออกไปยังแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับแหล่งท่องเที่ยวภายใน ต.หนองหญ้าปล้อง เช่น แหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่ ต.ท่าตะคร้อ อ.หนองหญ้าปล้อง ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกัน

6. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outputs)

- ทราบถึงโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และปัญหาอุปสรรค ในการการจัดการท่องเที่ยวภายใน อ.หนองหญ้าปล้อง
- ทราบถึงความคิดเห็นและความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นต่อการจัดการท่องเที่ยว อ.หนองหญ้าปล้อง
- วางแนวทางการจัดการท่องเที่ยว อ. หนองหญ้าปล้อง(เบื้องต้น)ได้
- แนวทางการจัดการท่องเที่ยว อ.หนองหญ้าปล้อง ที่ผ่านความคิดเห็นของคนในชุมชนและองค์การบริหารส่วนตำบล
- งานวิจัยฉบับสมบูรณ์เพื่อเตรียมส่งมอบเพื่อใช้ประโยชน์

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ(Outcomes)

- แนวทางการจัดการท่องเที่ยวแบบชุมชนยั่งยืน อ. หนองหญ้าปล้อง
- อำเภอหนองหญ้าปล้องมีความพร้อมเป็นตัวเลือกหนึ่งของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี
- ก่อให้เกิดความตื่นตัวของคนในชุมชนต่อความสำคัญของสิ่งต่างๆ เช่น การอนุรักษ์สืบทอดวัฒนธรรม
- เกิดแหล่งเรียนรู้ที่ผู้สนใจสามารถเข้าไปศึกษา และนำมาประยุกต์ใช้กับชุมชนอื่นๆได้

8. แนวทางในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

โครงการศึกษาแนวทางการจัดการชุมชนท่องเที่ยวยั่งยืน อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี เริ่มต้นขึ้นจากความต้องการของคนนอก คือ คณะนักวิจัย (นักศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผสานเข้ากับคนใน คือ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้อง เหตุนี้เมื่อโครงการเสร็จสิ้นลง ผลงานจะถูกส่งมอบให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้องเพื่อใช้ประโยชน์ในการเป็นแนวทางจัดการท่องเที่ยวแบบ “ชุมชนท่องเที่ยวยั่งยืน” ต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื้อหาภายในบทนี้จะเป็นการมองถึงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อปูพื้นฐานให้สำหรับการทำความเข้าใจต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งนี้ยังรวมถึงการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานวิจัยชิ้นนี้ อันได้เรียนรู้และค้นหาจุดเด่นจุดด้อยของงานชิ้นที่ก่อนๆ เพื่อปรับใช้สำหรับการทำงานวิจัยเรื่องนี้

2.1 การทบทวนวรรณกรรม

2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้เริ่มแพร่หลายไปในประเทศต่างๆ นับตั้งแต่ พ.ศ. 2530 เป็นต้นมา และองค์การสหประชาชาติได้ประกาศให้ พ.ศ. 2545 (ค.ศ. 2002) เป็นปีสากลแห่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วย หลักการสำคัญของ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมี 2 ประการ คือ ประการแรก ต้องเป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และประการที่ 2 ต้องเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น จากที่ศึกษาจากเว็บไซต์ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่สมัชชัช เบญจขัย ได้รวบรวมความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากที่บุคคลและองค์กรต่างๆ ได้ให้ความหมายและคำจำกัดความไว้ ตัวอย่างเช่น

Ceballos Lascurain (1991) ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า "เป็นการท่องเที่ยว รูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติ โดยไม่ให้เกิดการรบกวนหรือทำความเสียหายแก่ธรรมชาติ แต่มีวัตถุประสงค์ เพื่อชื่นชม ศึกษาเรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ พืชพรรณและสัตว์ป่า ตลอดจนคุณลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาติเหล่านั้น"

Elizabeth Boo (1991) ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า "การท่องเที่ยวแบบอิงธรรมชาติที่เอื้อประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ อันเนื่องมาจากการมีเงินทุนสำหรับการปกป้องดูแลรักษาพื้นที่ มีการสร้างงานให้กับชุมชนหรือท้องถิ่น พร้อมทั้งให้การศึกษาศึกษาและสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม"

The Common Wealth Department of Tourism (1994) ได้ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือ การท่องเที่ยวธรรมชาติที่ครอบคลุมถึงสาระด้านการศึกษา การเข้าใจธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการจัดการเพื่อรักษาระบบนิเวศให้ยั่งยืน คำว่า ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมยัง

ครอบคลุมถึงชนบทรวมเนียมประเพณีท้องถิ่นด้วย ส่วนคำว่าการรักษาระบบนิเวศให้ยั่งยืนนั้น หมายถึง “การป็นผลประโยชน์ต่างๆ กลับสู่ชุมชนท้องถิ่นและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ”

The Ecotourism Society (1991) ได้ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า “การเดินทางไปเยือนแหล่งธรรมชาติโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ด้วยความระมัดระวังไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือทำลายคุณค่าของระบบนิเวศ และในขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติเกิดประโยชน์ต่อประชาชนท้องถิ่น”

Western (1993) ได้ปรับปรุงคำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของ The Ecotourism Society ให้สั้นและกะทัดรัด แต่มีความหมายสมบูรณ์มากขึ้นคือ “การเดินทางท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติซึ่งมีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนท้องถิ่นดีขึ้น”

องค์การสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme - UNEP) สมาคมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism Society) และองค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization) ให้คำจำกัดความว่า “การท่องเที่ยวที่ไม่เป็นการรบกวนลักษณะทางธรรมชาติ มุ่งหวังในด้านการศึกษา มีความพอใจต่อทัศนียภาพ พืชพรรณ และสัตว์ตามธรรมชาติ มีความเข้าใจต่อวัฒนธรรม ประวัติความเป็นมาของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยไม่เป็นการรบกวนต่อระบบนิเวศ ในขณะเดียวกันก็สร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ ที่จะทำให้เกิดการอนุรักษ์ ต่อทรัพยากรของประชากร ในท้องถิ่น”

กรมป่าไม้ (2548) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่าเป็น “การท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรมอย่างมีความรับผิดชอบ โดยไม่ก่อให้เกิดการรบกวนหรือความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่มีวัตถุประสงค์อย่างมุ่งมั่น เพื่อชื่นชม ศึกษาเรียนรู้และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ พืชพรรณและสัตว์ป่า ตลอดจนจลนลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาตินั้น อีกทั้งช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกิดประโยชน์ต่อชุมชนอีกด้วย”

จากความหมายและคำนิยามของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กล่าวโดยสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การท่องเที่ยวที่เน้นพื้นที่ธรรมชาติ ไม่ละเลยรากฐานประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และไม่ทำให้สิ่งแวดล้อมเกิดความเสื่อมโทรม จะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่สามารถนำประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและเกิดการอนุรักษ์ ธรรมชาติ ในขณะเดียวกันยังเอื้อประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่น ทั้งทางตรงและทางอ้อม และเป็น การท่องเที่ยว

ที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษา เรียนรู้ สภาพแวดล้อม ซึ่งนอกจากจะได้รับความพึงพอใจแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดความคิดด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอีกด้วย

2.1.2 หลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

Gail Iash (1998) ได้กล่าวถึงความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในบทความชื่อ What is community - Based Ecotourism? ว่าเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว อย่างมีความรับผิดชอบซึ่งต้องอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและต้องคำนึงถึงประชาชนในท้องถิ่นที่มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี โดยมีหลักการพื้นฐานของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ดังนี้

1. หลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดผลกระทบด้านลบที่สามารถทำลายหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อลักษณะทางธรรมชาติหรือวัฒนธรรมที่ได้เข้าไปเยี่ยมชมเยือน
2. ให้การศึกษา ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการอนุรักษ์แก่นักเดินทาง
3. รายได้จากการท่องเที่ยวต้องลงไปสู่การอนุรักษ์ฟื้นฟูพื้นที่ธรรมชาติและจัดการในการป้องกันพื้นที่โดยตรง
4. ต้องนำผลกำไรที่ได้ให้แก่ชุมชนท้องถิ่น และต้องสร้างรายได้ ให้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่โดยตรงเพื่อนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการป้องกันพื้นที่
5. ต้องมีการวางแผนว่าเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน และต้องแน่ใจว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยต้องคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่
6. ต้องรักษาอัตรารายได้ของประเทศผู้ถูกเยี่ยมชมด้วยการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวก บริการ สินค้าที่คนในท้องถิ่นเป็นเจ้าของและเป็นผู้จัดการ
7. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจะต้องกลมกลืนกับสภาพสิ่งแวดล้อมและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ เช่น การลดการใช้เชื้อเพลิงพลังงาน รักษาพันธุ์พืชและสัตว์ป่าให้ได้มากที่สุด

Page And Dowling (2002 อ้างในฐิติทธิ ชูชาติ, 2548 หน้า 125-126) ได้อธิบายหลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ ดังนี้

1. พื้นที่ธรรมชาติ (Nature - Based)

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ เน้นหนักในเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ หรือความหลากหลายของชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ในเขตพื้นที่

2. ความยั่งยืนของระบบนิเวศ (Ecologically Sustainable)

การท่องเที่ยวทุกประเภท ควรสร้างความยั่งยืนทั้งเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือ การท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดความยั่งยืนของระบบนิเวศในพื้นที่ธรรมชาติ

3. การศึกษาสิ่งแวดล้อม (Environmentally Educative)

การศึกษาสภาพแวดล้อม เป็นลักษณะพิเศษที่ทำให้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แตกต่างจากการท่องเที่ยวรูปแบบอื่นๆ และทำให้ชุมชนในท้องถิ่น นักท่องเที่ยว เกิดความเข้าใจในเรื่องสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ซึ่งจะเป็นเครื่องมือ หนึ่งใน การช่วยพิทักษ์พื้นที่ธรรมชาติ

4. ผลประโยชน์เกิดขึ้นกับท้องถิ่น (Locally Beneficial)

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรก่อให้เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นส่วนหนึ่งกระจายสู่การอนุรักษ์ทรัพยากร การสร้างศักยภาพความมั่นคงทางสังคม และวัฒนธรรมแก่ท้องถิ่น ชุมชนควรได้กับผลประโยชน์จากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว

5. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว (Tourism Satisfaction)

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นอกจากนี้การวางมาตรการเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวก็ต้องมีการดำเนินการควบคู่ไปด้วย

2.1.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นมีองค์ประกอบหลัก 4 ด้านที่สำคัญ โดยพิจารณาจากพื้นที่ท่องเที่ยวกิจกรรมการท่องเที่ยว ผู้เกี่ยวข้อง และรูปแบบการจัดการ กล่าวคือ

1. องค์ประกอบด้านพื้นที่ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องเนื่องเป็นธรรมชาติเป็นหลักมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นทั้งนี้รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ

2. องค์ประกอบด้านการจัดการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ (Responsible Travel) ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม (no or low impact) มีการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันและกำจัดมลพิษและควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต

3. องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ โดยมีการศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว และประชาชนในท้องถิ่น

4. องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมเป็นการท่องเที่ยวที่คำนึงถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมตลอดกระบวนการ เพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อท้องถิ่น ยกกระดับคุณภาพชีวิตและการได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษาและจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย

อนุชา เล็กสกุลดิถ (2541 อ้างในฐิติทิฐิ ฐชาติ, 2548) ได้เสนอองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านพื้นที่ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติเป็นหลัก มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นทั้งนี้ รวมถึงแหล่งวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ ในพื้นที่นั้น

2. องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ โดยมีการให้การศึกษา เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้อง

3. องค์ประกอบด้านองค์กร เป็นการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน และประชาชนท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมเกื้อบตลอดกระบวนการ เพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อท้องถิ่น โดยหมายรวมถึงการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิต และการได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษาและจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย ในที่สุด จึงเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน

4. องค์ประกอบด้านการจัดการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม มีการจัดการที่ยั่งยืน ครอบคลุมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร การใช้ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อมการป้องกัน และการกำจัดมลพิษจึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2542) ได้กำหนดขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่าครอบคลุมองค์ประกอบ 4 ประการ ดังนี้

1. เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเป็นหลัก โดยพื้นที่มีลักษณะเฉพาะถิ่น รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศของพื้นที่นั้นๆ

2. เป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน โดยเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ก่อให้เกิดผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ทั้งนี้ต้องอาศัยการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต

3. เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา โดยมีการให้ความรู้ ประสบการณ์ และความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนัก และปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องทั้งต่อนักท่องเที่ยว และประชาชนในท้องถิ่นและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง

4. เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเข้ามาจัดการ เพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อท้องถิ่น หมายถึงการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม การเพิ่มและยกระดับ

คุณภาพชีวิตและนำผลตอบแทนมาอนุรักษ์ และจัดการแหล่งท่องเที่ยว โดยชุมชนสามารถจัดการ และพึ่งตนเองได้อย่างมีคุณภาพ

จากแนวคิดด้านองค์ประกอบและหลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศดังที่กล่าวไปแล้วนั้น สามารถสรุปได้ว่าหลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นต้องประกอบด้วยพื้นฐานธรรมชาติที่มีความ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นรวมถึงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่นั้นมีการจัดการที่ ก่อให้เกิดความยั่งยืนมีความรับผิดชอบต่อพื้นที่ที่มีการจัดกิจกรรมที่เป็นการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อมที่น่าสนใจ และเป็นการปลูกฝังให้มีจิตสำนึกที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม และที่สำคัญ กระบวนการต่าง ๆ นั้นต้องเกิดจากความร่วมมือของชุมชน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนก่อให้เกิด การกระจายรายได้ภายในชุมชน เป็นผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตการมีส่วนร่วมของชุมชน จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วมของ ชุมชนในพื้นที่ ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี ได้มีผู้ทำการศึกษาในรูปแบบ และแนวทางที่เกี่ยวข้อง คือ

สุภาภรณ์ จินตามณีโรจน์. (2551). **โครงการชุมชนท่องเที่ยวยั่งยืนตลิ่งชันและพื้นที่ เกี่ยวเนื่อง**. กรุงเทพฯ:กองการท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ร่วมกับ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.

งานวิจัยชิ้นนี้ทำขึ้นโดยคณะผู้วิจัยนำโดย สุภาภรณ์ จินตามณีโรจน์ รองศาสตราจารย์ ประจำคณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร เริ่มจนแล้วเสร็จเมื่อปี พ.ศ.2551 ที่ผ่านมา งานวิจัย ชิ้นนี้มีจุดประสงค์ของการทำเพื่อวางระบบการท่องเที่ยวและปลูกกระแสของการท่องเที่ยวภายใน บริเวณเขตตลิ่งชัน และพื้นที่เกี่ยวเนื่อง โดยใช้วิธีการศึกษาด้วยการวิจัยภาคสนามผ่านการสังเกต ชุมชน การสัมภาษณ์ ผู้ที่เกี่ยวข้อง

โดยใช้วิธีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจากลักษณะเด่นที่มีอยู่ภายในเขตตลิ่งชัน ที่เป็นพื้นที่ ชุ่มน้ำที่มีคลองหลายสายไหลผ่าน และวิถีชีวิตของการทำเรือกวสวณผลไม้ของคนตลิ่งชัน มาเป็น จุดเด่นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบของตลาดน้ำที่มีสินค้าเป็นผลผลิตท้องถิ่นของ ชาวสวนเข้ามาค้าขาย ส่วนหนึ่งก็เพื่อเป็นการต่อลมหายใจให้และรักษาวิถีชีวิตของชาวสวนย่าน ตลิ่งชันกำลังถูกคุกคามจากบ้านจัดสรรทำให้ที่ดินราคาสูงขึ้น จนชาวสวนหลายคนต้องเลิกทำสวน และย้ายออกจากพื้นที่ไป

ในงานวิจัยคณะผู้วิจัยได้เลือกหยิบยกพื้นที่บริเวณคลองลัดมะยม ซึ่งเป็นทำเลที่มีความเหมาะสมและมีแกนนำ คือ คุณชวน ชูจันทร์ คนในต้องการพัฒนาให้ละแวกบ้านของตนเองเป็นแหล่งท่องเที่ยวของคนกรุงเทพฯ ทั้งนี้ก็เพื่อยังรักษาต่อลมหายใจตลอดจนเป็นสถานที่เรียนรู้เผยแพร่วิถีชีวิตของชาวสวนตลิ่งชันไว้ จากการทำงานของคณะทำงานที่เข้าไปร่วมเรียนรู้และใช้ฐานของการวิจัยพัฒนาจนทำให้ตลาดน้ำคลองลัดมะยมกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ในเขตกรุงเทพฯ ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวอย่างมาก

ทว่าในทางกลับกันตลาดน้ำอีกแห่งคณะผู้วิจัยได้เข้าไปศึกษาวิจัยพัฒนาจนกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบตลาดน้ำในบริเวณวัดสะพานอีกแห่งหนึ่ง แต่ด้วยการที่แกนนำในการพัฒนาเป็นคนจากภายนอก จนทำให้ภายหลังเกิดความขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์กับทางวัดเป็นเจ้าของพื้นที่ทำให้ต้องยกเลิกตลาดน้ำแห่งนี้ เนื่องจากทางวัดไม่ยอมให้เข้าไปใช้พื้นที่ ก็ทำให้เห็นได้ว่าการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การจัดการท่องเที่ยวยั่งยืนปัจจัยสำคัญอยู่ที่ความต้องการของคนใน ซึ่งเป็นพลวัตสำคัญในการดำเนินการให้เกิดความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวอย่างแท้จริง

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

เนื้อหาภายในบทนี้เกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัยในแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี โดยจัดวางรูปการนำเสนอในรูปแบบของตารางเพื่อแสดงให้เห็นความสอดคล้องของคำถามการวิจัยกับวิธีการได้อย่างชัดเจน

3.1 วิธีดำเนินการวิจัย

ตารางที่ 3.1 วิธีดำเนินการวิจัย

คำถามการวิจัย	กลุ่มเป้าหมาย	การเก็บรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
1. อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี มีโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวใดที่นำมาพัฒนาให้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยว		1. วิธีการสังเกตจากการลงพื้นที่	
2. ปัญหาและอุปสรรคใน อ. หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี ต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบมีส่วนร่วม	2.กลุ่มแบ่งกลุ่มเป้าหมาย ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต.) - ประชาชนทั่วไป	2. วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์จากการลงพื้นที่	

ตารางที่ 3.1 วิธีดำเนินการวิจัย (ต่อ)

คำถามการวิจัย	กลุ่มเป้าหมาย	การเก็บรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
3.ความคิดเห็นของคนในชุมชนที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยว อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี	3.กลุ่มแบ่งกลุ่มเป้าหมาย ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต.) - ประชาชนทั่วไป	3.วิธีการจากการลงพื้นที่เก็บสัมภาษณ์ การประชุมกลุ่มย่อย	
4. การวางแผนทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบมีส่วนร่วม อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี ควรจะมีรูปแบบอย่างไรที่เข้าตอบสนองต่อความต้องการทั้งคนในและคนนอก	3.กลุ่มแบ่งกลุ่มเป้าหมาย ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต.) - ประชาชนทั่วไป - นักท่องเที่ยว	4. วิธีการสังเกตและการเก็บสัมภาษณ์ จากการลงพื้นที่ การประชุมกลุ่มย่อย	4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและการเก็บสัมภาษณ์นำมาเรียบเรียงเพื่อจัดระบบของการวางแผนทางการจัดการการท่องเที่ยว

3.2 สรุป

การทำวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี คณะผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการดำเนินการวิจัยโดยวิธีการวิจัยภาคสนาม ซึ่งเน้นการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลจากการสังเกตและการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย และการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยว ตลอดจนความต้องการของคนในพื้นที่ต่อการจัดการท่องเที่ยว อันนำไปสู่การวางแผนทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ได้

บทที่ 4

ผลการศึกษา และการอภิปรายผล

เนื้อหาภายในบทนี้เป็นกล่าวถึงผลการศึกษาที่ได้รับจากการวิจัยใน(เบื้องต้น) โดยแบ่งหัวข้อการนำเสนอและการอภิปรายผลตามคำถามการวิจัย ประกอบด้วยโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของคนในต่อการจัดการท่องเที่ยว อันนำสู่การวางแผนทางการจัดการท่องเที่ยว ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี ในเบื้องต้น สำหรับใช้เพื่อนำเสนอต่อการประชุมกลุ่มย่อยกับคนในพื้นที่เพื่อให้ได้แนวทางการจัดการท่องเที่ยวที่ตรงกับความต้องการของคนในและตอบสนองต่อคนนอก

4.1 ผลการศึกษา

คำถามการวิจัยข้อที่ 1 อ. หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี มีโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวใดที่นำมาพัฒนาให้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยว

ผลการศึกษาสำหรับคำถามการวิจัยข้อที่ 1 คณะผู้วิจัยได้ใช้วิธีการลงพื้นที่ภาคสนามและการสังเกต พบว่าภายใน อ. หนองหญ้าปล้อง จ. เพชรบุรี นั้นมีลักษณะของพื้นที่โดยรวมยังคงสภาพของความเป็นธรรมชาติที่มีความสมบูรณ์อยู่มาก การประกอบอาชีพของคนในชุมชนส่วนใหญ่ยังคงทำการเกษตรกรรม ทำให้ยังปรากฏทรัพยากรทางการท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติให้เห็นอยู่มาก ดังนี้

- **เขากะทิง** เขาศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ใจกลางเมืองหนองหญ้าปล้อง มีลักษณะคล้ายกับกะทิง และในเขาแห่งนี้มีกะทิงเยอะ จึงได้ชื่อเรียกจากชาวบ้านว่า “เขากะทิง” จากการตั้งบ้านเรือนได้ถือว่าชาวบ้านได้นับถือความศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าพ่อเขากะทิง เป็นผีประจำเมือง จึงมีบ้านเรือนเกิดขึ้นรายรอบเขา เขากะทิงมีความสูงจากระดับน้ำทะเล 900 เมตร

จุดเด่น/น่าสนใจ

- มีตำนานเรื่องเมืองลับแลบนเขากะทิง
- มีจุดชมวิว 3 จุด คือ ยอดผาแดง (หน้าที่ว่าการอำเภอหนองหญ้าปล้อง) ทิศใต้, จุดชมวิวทางทิศตะวันออก, และจุดชมวิวทางทิศเหนือ
- ป่ายังมีความอุดมสมบูรณ์มาก มีสมุนไพรนานาชนิด ไม้หายาก นกหายากชนิด

ต่างๆ และสัตว์ป่าให้ได้ชม

- มีลานกว้างบนยอดเขาเพื่อใช้เป็นที่พักผ่อนได้
- ตอนเช้าสามารถมองพระอาทิตย์ขึ้น และมีทะเลหมอกให้ชมในหน้าหนาว
- มีปราชญ์ชาวบ้าน คือ นายสงคราม เสนะโลหิต เป็นผู้นำเที่ยวที่ชำนาญ ให้ความรู้เกี่ยวกับตำนานเขากระทิง ไม้ป่าชนิดต่างๆ และการเดินป่าได้ดี
- ที่ตั้งของเขากะทิงตั้งอยู่หลังองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้อง ไม่ต้องเสียเวลาการเดินทางออกจากตัวตำบล
- เหมาะสำหรับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ภาพที่ 1 : เขากะทิง

- **เขื่อนแม่ประจันต์** เขื่อนดินจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อป้องกันอุทกภัยในฤดูฝน ปัจจุบันนี้อยู่ในช่วงการทดลองกักเก็บน้ำ สามารถบรรจุน้ำได้ 42,000,000 ลูกบาศก์เมตร องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้องต้องการสร้างให้เป็นทะเลน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุด และมีชายหาดทะเลน้ำจืด โดยนำทรายมาถม สำหรับเป็นที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยว

จุดเด่น/น่าสนใจ

- มีโรงแรมให้บริการที่อยู่บริเวณเขื่อน จำนวน 78 ห้องพัก
- ทำกิจกรรมตกปลาในบริเวณเขื่อนได้
- มองจากสันเขื่อนมีทัศนียภาพที่สวยงาม น้ำถูกโอบล้อมด้วยหุบเขา

ภาพ 2 : เขื่อนแม่พระจันทร์

- **วัดวังฟูไทร** วัดที่ประทับของพระสังฆราช มีความสวยงาม ซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันตกของเขื่อน มีบันไดนาคยื่นลงไปสู่แม่น้ำแม่พระจันทร์ นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในวัดตามศรัทธาได้

ภาพ 3 : วัดวังฟูไทร

จุดเด่น/น่าสนใจ

- สามารถมองเห็นได้จากเขื่อนแม่ประจันต์
- นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ได้
- วัดมีความสวยงามและมีความร่มรื่นภายในวัด

- **แหล่งการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมู่ 1 บ้านอ่างศิลา** สถานที่ให้ความรู้ และสาธิตเกษตรแบบผสมผสาน เริ่มจากการทำเกษตรภายในครอบครัวของผู้ใหญ่ประจำอบ เขียวแก้ว ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 1 บ้านอ่างศิลา พื้นที่ทั้งหมดรวม 75 ไร่ เป็นศูนย์วนเกษตร และศูนย์ประสานงานของฐานการเรียนรู้ประจำหมู่บ้าน คือ ฐานเกษตรอินทรีย์, ฐานศิลปปูนลายไม้, และฐานก๊าซชีวภาพครัวเรือน

ภาพที่ 4 : แหล่งการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จุดเด่น/น่าสนใจ

- เป็นแหล่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และอนุรักษ์ มีทั้งพันธุ์ไม้ และสัตว์เกษตร
- พันธุ์ไม้ไม้และจำหน่ายไม้ในราคาย่อมเยาจำนวน 9 ชนิด คือ ไม้ไม้ตั้งไพร, ไม้ไม้รวก, ไม้ไม้ปล้องยาว, ไม้เนวล, ไม้ด้ามขวาน, ไม้ผาก, ไม้ตง, ไม้ตีสุก, และไม้ปา
- มีโฮมสเตย์บริการนักท่องเที่ยวในบริเวณใกล้เคียง
- สามารถขอข้อมูล และปรึกษาการทำเกษตรแบบผสมผสานได้

- กลุ่มหัตถกรรมหมู่ 4 บ้านหนองหญ้าปล้อง สถานที่ผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้และเกวียนโบราณจำลอง เกิดจากการรวมกลุ่มของชาวบ้านที่มีฝีมืองานไม้ของชุมชน ผู้ที่มาท่องเที่ยวหนองหญ้าปล้องสามารถซื้อกลับไปเป็นของที่ระลึกได้ และเป็นบ้านของนายสงคราม เสนะไลहित ปราชญ์และผู้นำเที่ยวเขากระทิง จุดเด่น/น่าสนใจ
 - ผลิตภัณฑ์จากกะลาและไม้ เช่น เกวียนโบราณจำลอง, กระจุกออมสิน, โคมไฟ เป็นต้น
 - ปราชญ์ผู้มีความรู้เรื่องตำนานของอำเภอหนองหญ้าปล้อง
 - รับทำเฟอร์นิเจอร์จากไม้ โดยให้ผู้ว่าจ้างนำไม้มาเอง

ภาพที่ 5 : คุณลุงสงครามต์ เสนาไลहित ปราชญ์ชาวบ้านกับผลิตภัณฑ์เกวียนโบราณจำลอง
ของกลุ่มหัตถกรรมหมู่บ้านหมู่ 4

- **กลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านหมู่ 1 บ้านอ่างศิลา** สถานที่ผลิตรหัสวิดน้ำ โคมไฟ ตะเกียง ที่ตั้งเทียนหอม จากไม้ไผ่ สามารถซื้อเป็นของขวัญที่ระลึกได้ โดยฝีมือชาวบ้าน ในหมู่บ้าน
จุดเด่น/น่าสนใจ
 - ผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่ เช่น รหัสวิดน้ำ, โคมไฟ, ตะเกียง, ที่ตั้งเทียนหอม เป็นต้น
 - สามารถเข้าดูงานได้ในทุกวัน

ภาพ 6 : กลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านหมู่ 1 ผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่

- **น้ำพุร้อน** ตั้งอยู่ตำบลยางน้ำก่ดใต้ เป็นน้ำพุที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ โดยภายหลังชาวบ้านได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน และจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีนักท่องเที่ยวสนใจจะเข้าไปเยือนมากอีกที่หนึ่ง ต่อมาได้มีการจัดทำห้องอาบน้ำแร่เดี่ยวแบ่งหญิง-ชาย จำนวน 12 ห้อง, ห้องอาบน้ำรวม จำนวน 2 ห้อง, โรงนวดเพื่อสุขภาพ จำนวน 1 โรง, และที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวภายในโรงนวด ช่วงกลางคืน

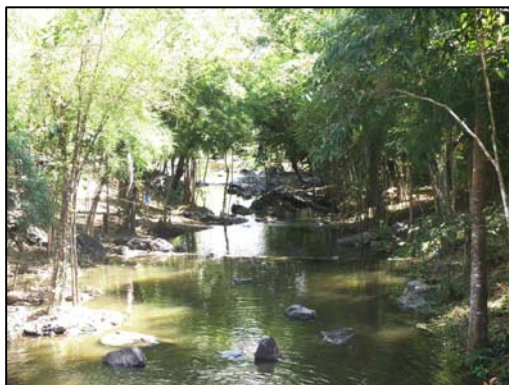

ภาพ 7 : บ่อน้ำพุร้อน (หนองหญ้าปล้อง)

จุดเด่น/น่าสนใจ

- มีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวจำนวนมาก
 - มีร้านอาหาร และร้านค้าให้บริการ ราคาอ่อมเยา
 - น้ำพุร้อนตามธรรมชาติ, สามารถมาพักผ่อนเป็นหมู่คณะได้
 - ค่าบริการอาบน้ำแร่ราคาอ่อมเยา บริการผ้าขนหนู
 - มีผลผลิตจากธรรมชาติตั้งขาย เช่น ฝรั่ง, พักทอง, ดอกแค, สลະ, พุทรา เป็นต้น
- **น้ำตกกวางใจ** ตั้งอยู่ตำบลยางน้ำกลัดใต้ เป็นน้ำตกที่เกิดจากโครงการแก้มลิงเพื่อกักเก็บน้ำ การสร้างป่าขึ้น และการปลูกป่าตามแนวพระราชดำริ ประกอบด้วยตลาดน้ำบนน้ำตก, กิจกรรมพายเรือเล็ก, น้ำตกสำหรับเด็ก, ชมธารไม้ น้ำตก, และสักการะต้นไทรศักดิ์สิทธิ์

ภาพที่ 8 : น้ำตกห้วยกวางใจและที่พัก

จุดเด่น/น่าสนใจ

- ราคาบัตรเข้าชมเพียงท่านละ 20 บาท
- มีกิจกรรมจากการท่องเที่ยวเหมาะสมกับคนทุกวัย
- มีที่พักในบริเวณน้ำตก ราคาอ่อมเยา
- ชาวบ้านที่มาค้าขาย และเจ้าหน้าที่บริการเป็นกันเอง
- มีความปลอดภัยจากการท่องเที่ยว
- มีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวที่มาเป็นหมู่คณะ
- มีการเผยแพร่โครงการพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- มีข้อมูลแนะนำนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชม

- **น้ำตกแม่กระดังลา** ตั้งอยู่ตำบลยางน้ำกลัดใต้ การเดินทางเข้าสู่ น้ำตกต้องใช้รถขับเคลื่อนสี่ล้อ แต่เป็นที่นิยมของนักปั่นจักรยานเสือภูเขา
จุดเด่น/น่าสนใจ
 - เป็นน้ำตกที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ
 - มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่ามากมายหลายชนิด

คำถามการวิจัยข้อที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคใน อ. หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี ต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบมีส่วนร่วม

ผลการศึกษาสำหรับคำถามการวิจัยข้อที่ 2 คณะผู้วิจัยได้ใช้วิธีการลงพื้นที่ภาคสนามและการสังเกต โดยพบว่าปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวใน อ. หนองหญ้าปล้องนั้น ด้วยลักษณะพื้นที่ที่มีความเป็นธรรมชาติสูง ประกอบกับการเป็นชุมชนเกษตรกรรมมากกว่าชุมชนเมือง ปัจจัยต่างๆที่จะใช้ประกอบเพื่อสร้างแหล่งการท่องเที่ยวขึ้นมานั้นยังมีไม่เพียงพอ ทั้งที่พัก เส้นทางและรถประจำทางที่ใช้คมนาคม กิจกรรมต่างๆที่จะให้นักท่องเที่ยวมาเข้าร่วมในสถานที่ท่องเที่ยวยังไม่มากพอ ร้านค้าและสิ่งอำนวยความสะดวกยังมีไม่เพียงพอที่จะต้อนรับนักท่องเที่ยวจากการลงเก็บข้อมูลด้วยการสังเกตภาคสนามเห็นได้ว่าปัญหาและอุปสรรคต่างๆ มีอยู่ด้วยกันดังนี้

- **ด้านการคมนาคม**
 - ขาดแผนที่การท่องเที่ยวในตำบลหนองหญ้าปล้อง เนื่องจากหนองหญ้าปล้องเป็นตำบลใหม่ที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวขึ้น จากที่ไม่เคยมีการจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการมาเป็นระบบมาก่อนหน้านี้เลย
 - ขาดป้ายบอกทางไปสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งป้ายที่มีอยู่เดิมก็จะตั้งอยู่ห่างๆกัน หรือในสถานที่ที่ไม่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจน และไม่ใช่นรูปแบบที่น่าสนใจ
 - ขาดรถประจำทางวิ่งไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งรถประจำทางจะมีเฉพาะสายเพชรบุรี-หนองหญ้าปล้อง ใช้เวลาวิ่ง 1 ชั่วโมง หากมีนักท่องเที่ยวหรือชาวบ้านที่ไม่มีรถส่วนตัวก็จะเดินทางลำบาก
 - ไม่มีรถ หรือไกด์นำเที่ยว
 - ถนนแต่ละสายยังขาดไฟฟ้าส่องสว่างยามค่ำคืน

- **ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก**
 - ตู้โทรศัพท์ ร้านซ่อมรถมอเตอร์ไซค์ ตู้เอทีเอ็มไม่เพียงพอกับการให้บริการนักท่องเที่ยว
 - ยังไม่มีเว็บไซต์แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว
 - ขาดศูนย์บริการข้อมูลและประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยว
- **ด้านที่พัก**
 - มีที่พักบางส่วนที่อยู่ติดกับสถานที่ท่องเที่ยว เช่น น้ำตกกวางใจ น้ำพุร้อนเขื่อนแม่ประจันต์ แต่สถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆจะไม่มีที่พักในสถานที่ท่องเที่ยว สำหรับที่พักส่วนใหญ่จะเป็นโรงแรม รีสอร์ท และบังกะโล
 - สถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรไม่มีที่พักโฮมสเตย์ซึ่งชาวบ้านเห็นว่าควรจะมีขึ้น
- **กิจกรรมต่างๆ ด้านการท่องเที่ยว**
 - ศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหมู่ 1 บ้านอ่างศิลา ไม่มีเจ้าหน้าที่หรือปราชญ์ผู้รู้ท้องถิ่นประจำศูนย์ การเข้าชมต้องติดต่อไปล่วงหน้าและโดยส่วนใหญ่จะรับเฉพาะคนที่ติดต่อมาดูงานเท่านั้น
 - ทางขึ้นเขากระทิง ทางขึ้นมีความลาดชัน ไม่มีขั้นบันได ทำให้ไม่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ และผู้ที่ไม่แข็งแรง มียุ้งในฤดูปลายฝน-ต้นหนาว ขาดกลุ่มผู้นำเที่ยวที่ทำกิจกรรมดูนก ดูวิว พักค้างคืน หรือเดินป่าอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม
 - พื้นที่รอบเขื่อนยังไม่มีกิจกรรมแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งยังอยู่ในช่วงทดลองเก็บน้ำ
 - วัดบางพุไทร ไม่มีกิจกรรมสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่างวัดต่างๆที่มีการจัดไหว้พระ 9 วัด ซึ่งทำให้ยังไม่เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว

คำถามการวิจัยข้อที่ 3 ความคิดเห็นของคนในชุมชนที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยว

อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

ผลการศึกษาสำหรับความคิดเห็นของคนในชุมชนที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่ ตำบลหนองหญ้าปล้อง อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี คณะผู้วิจัยได้ใช้ผลจากวิธีการลงพื้นที่ภาคสนามและเก็บสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย โดยแบ่ง

กลุ่มเป้าหมายในสัมภาษณ์ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้อง จะเป็นส่วนของผู้บริหารและข้าราชการระดับผู้นำ และความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างของชาวบ้านในพื้นที่ตำบลหนองหญ้าปล้อง ซึ่งเป็นส่วนของประชาชนชาวบ้าน ผู้นำชาวบ้าน กลุ่มสหกรณ์ กลุ่มอาชีพ เกษตรกรรม ค้าขาย และหัตถกรรมในพื้นที่ โดยได้ผลการศึกษาดังนี้

- **ความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้อง**

ตำบลหนองหญ้าปล้อง มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายที่ต้องการจะพัฒนาเชื่อมโยงให้เป็นเส้นทางท่องเที่ยว ซึ่งที่ผ่านมาตำบลหนองหญ้าปล้องไม่เคยจัดการท่องเที่ยวภายในตำบลมาก่อน การท่องเที่ยวจะเกิดได้ก็จากการที่นักท่องเที่ยวมีความสนใจ และเดินทางมาเที่ยวด้วยตัวเอง สถานที่ท่องเที่ยวก็ไม่ได้รับการพัฒนาให้พร้อมรับนักท่องเที่ยว ด้วยสาเหตุที่สำคัญ คือ ชาวบ้านในพื้นที่มีอาชีพ เกษตรกรรม ทำไร่ ทำสวน มีประชากรต่อพื้นที่ที่น้อย และอยู่กันกระจัดกระจาย มีสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่น้อย มีร้านค้าในส่วนที่เป็นชุมชนเท่านั้น พื้นที่ติดกับถนนส่วนใหญ่เป็นไร่นา

การเข้ามาจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่ ตำบลหนองหญ้าปล้อง ทางองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้อง จึงมีความยินดีที่จะร่วมมือ และตั้งงบประมาณไว้รองรับการจัดการท่องเที่ยวที่จะเกิดหลังจากที่มีการสำรวจข้อมูลทั่วไป จนถึงการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่เสร็จสมบูรณ์ โดยฝากความคิดเห็นบางข้อไว้เพื่อการจัดการท่องเที่ยวจะสำเร็จลุล่วงไปในแนวทางเดียวกัน ดังนี้

- **การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ**

- เขากะทิง แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ยังมีความสมบูรณ์อยู่มาก มีสัตว์ป่า นกหายากชนิดต่างๆ ทำกิจกรรมเดินป่า สามารถพักค้างแรมบนยอดเขา และยังมีตำนานที่เล่าขานกันถึงเมืองลับแลที่ซ่อนอยู่ภายใต้เขาแห่งนี้ รวมถึงสามารถมาสักการะเจ้าพ่อเขากะทิง ซึ่งเป็นที่นับถือของชาวบ้านในชุมชน ทางองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้องต้องการที่จะพัฒนาให้มีเส้นทางรถ ATV ให้บริการนักท่องเที่ยววิ่งรอบเขา ตามเส้นทาง ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้องได้ดำเนินการทำถนนสำหรับการให้บริการ และต้องการที่เชื่อมต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นด้วย

- เขื่อนแม่ประจันต์ ที่เกิดขึ้นตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อป้องกันอุทกภัย ที่มีความสวยงาม เป็นสถานที่พักผ่อนของครอบครัว ทาง

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้องต้องการทำให้เป็นทะเลน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดอีกแห่งหนึ่ง

- วัดวังฟูไทร วัดซึ่งพระสังฆราชเคยมาประทับ ระหว่างทางเข้าวัดหากแยก

ซ้ายออกไปจะเป็นทางที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้องจะดำเนินการสร้างเป็นชายหาดน้ำจืด ภายในวัดมีสภาพปัตยกรรมที่สวยงามสามารถมาสักการะบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำวัด มีบันไดนาคทอดยาวลงไปถึงแม่น้ำแม่ประจันต์

- แหล่งการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหมู่ 1 บ้านอ่างศิลา

พัฒนาเป็นวนเกษตร 74ไร่ โดยใช้เกษตรแบบผสมผสาน มีไม้ทั้งหมด 9 ชนิด พันธุ์ไก่หลากหลายชนิด และฐานการเรียนรู้ทางการเกษตรสำหรับผู้สนใจ

- กลุ่มหัตถกรรมหมู่ 4 บ้านหนองหญ้าปล้อง สถานที่ผลิตเฟอร์นิเจอร์จาก

ไม้และ เกวียนโบราณจำลอง ผู้ที่มาท่องเที่ยวหนองหญ้าปล้องสามารถซื้อกลับไปเป็นของที่ระลึกได้

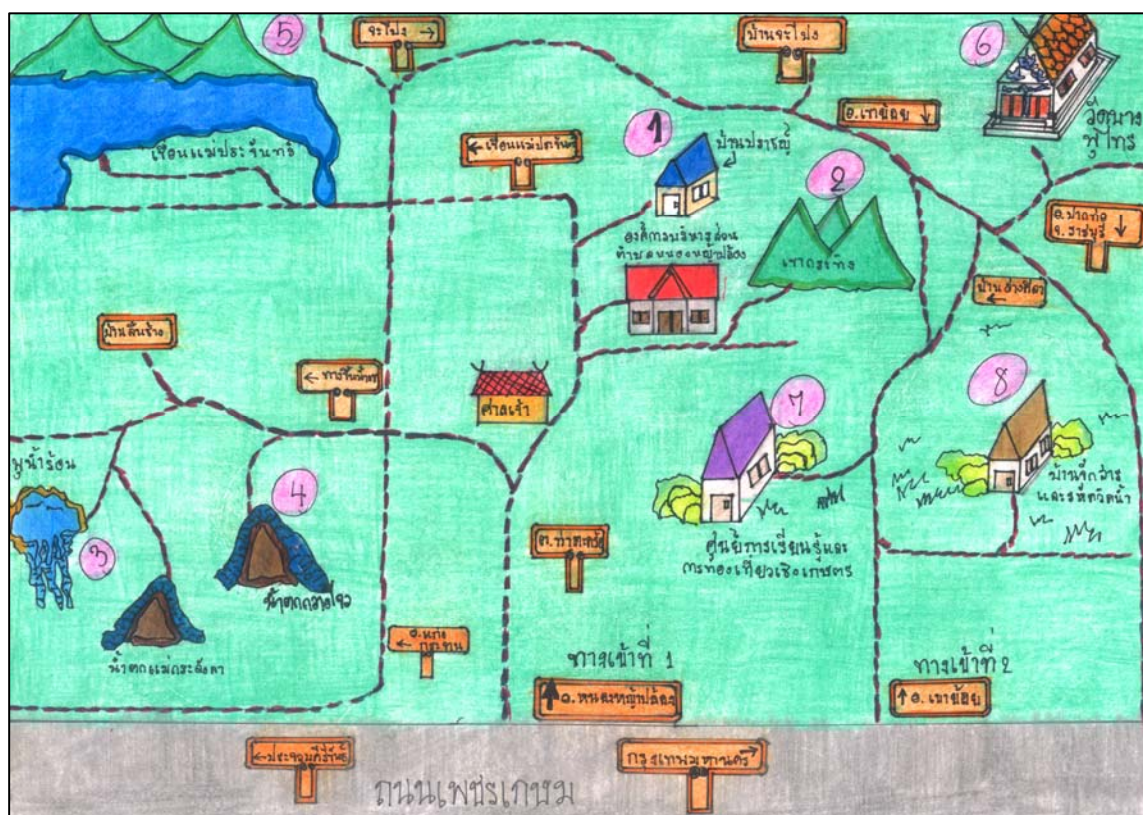
- กลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านหมู่ 1 บ้านอ่างศิลา สถานที่ผลิตรหัสวิดน้ำจากไม้

ไผ่ โคมไฟ ตะเกียง ที่ตั้งเทียนหอมสามารถซื้อเป็นของที่ระลึกได้

● **การจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวภายในตำบลหนองหญ้าปล้อง และเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ** โดยการจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวเส้นทางหลัก แต่ละสถานที่ท่องเที่ยวต้องมีที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมนันทนาการ และสิ่งดึงดูดใจ เพื่อความสะดวกสบาย ความปลอดภัย และความประทับใจของนักท่องเที่ยว เส้นทางรอง คือ เส้นทางสำหรับรถ ATV และเส้นทางสำหรับรถจักรยาน

ในบริเวณใกล้เคียงตำบลหนองหญ้าปล้อง มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจสามารถทำเส้นทางเชื่อมโยงได้ โดยมีสถานที่ท่องเที่ยว เช่น น้ำพุร้อน ตำบลยางน้ำกัลดเหนือ, น้ำตกแม่กระดังลา ตำบลยางน้ำกัลดใต้, น้ำตกกวางใจ ตำบลยางน้ำกัลดใต้ ซึ่งล้วนอยู่ภายในอำเภอหนองหญ้าปล้องทั้งสิ้น

สรุปความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้อง การท่องเที่ยวในตำบลหนองหญ้าปล้องสามารถจัดได้ทุกประเภท ผสมผสานกันระหว่างการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงอนุรักษ์ และการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยพัฒนาเส้นทางทางการเดินทางให้มีความสะดวกสบาย มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว บริการด้านความปลอดภัย และที่สำคัญ คือ การส่งเสริมการมีงานทำให้กับชาวบ้าน เพื่อความยั่งยืนของชุมชนต่อไป

ภาพที่ 9 : แผนที่แสดงเส้นทางการท่องเที่ยว

- **ความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างของชาวบ้านในพื้นที่ตำบลหนองหญ้าปล้อง**

ตำบลหนองหญ้าปล้องมีความพร้อมทั้งสถานที่ท่องเที่ยว การคมนาคมในการจัดการท่องเที่ยว ซึ่งชาวบ้านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเห็นเป็นเสียงเดียวกันว่า การพัฒนาตัวตำบลให้มีการท่องเที่ยวนั้นเป็นสิ่งที่จะทำให้ชุมชนนี้ มีความเจริญขึ้น การค้าขายทั้งปลีกและส่งที่เป็นสินค้าประจำถิ่น เช่น พริกกระเหรียง หัตถกรรมหมู่บ้าน และแม้แต่ผักปลอดสารพิษ จะได้มีตลาดไว้ระบายสินค้า นักท่องเที่ยวแวะเวียนมาจับจ่ายซื้อสินค้า ช่วยส่งเสริมอาชีพและรายได้ให้แก่ครอบครัวต่างๆ สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวก็เป็นอีกแหล่งที่จะช่วยนำรายได้เข้าสู่ชุมชนด้วยการที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และอนุรักษ์ ก็คือ เขากะทิง น้ำตกแม่กระดังลา และน้ำพุร้อนในพื้นที่ใกล้เคียง, แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจได้ คือ เขื่อนแม่ประจักษ์ น้ำตกห้วยกวางใจ สถานที่เหล่านี้จะเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้ ช่วยประชาสัมพันธ์ตำบลหนองหญ้าปล้อง ว่าเป็นอีกสถานที่หนึ่งที่น่าจะมาเยี่ยมชมเมื่อนักท่องเที่ยวมาจังหวัดเพชรบุรี

สำหรับความเห็นกลุ่มตัวอย่างของชาวบ้านในส่วนที่เพิ่มเติมหลังจากการได้นำแผนที่การจัดการท่องเที่ยว และแผนการจัดการท่องเที่ยวในตำบลหนองหญ้าปล้องไปเสนอต่อชาวบ้าน มีดังนี้

1. นางสาวอิงอร แยมยิ้ม อายุ 22 ปี ที่อยู่ 33 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

ได้ให้ความคิดเห็นว่าการจะพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในตำบลหนองหญ้าปล้องอยากให้ชูน้ำตกแม่กระดังลาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นหลัก และมีอยากให้การพัฒนาในครั้งนี้ไม่ทำลายธรรมชาติ และให้มีการพัฒนาให้หนองหญ้าปล้องเจริญกว่านี้ มีถนนที่ไร้ฝุ่น มีรถประจำทางเดินทางไปไหนมาไหนได้สะดวก และได้สนับสนุนให้มีการทำวิจัยเรื่องนี้ให้ประสบความสำเร็จ เมื่อหนองหญ้าปล้องมีการจัดการท่องเที่ยวที่ดี ชาวบ้านจะได้มีงานทำ มีรายได้เพิ่มขึ้น

2. นางสาววันทนา โพธิ์ไพจิตร อายุ 24 ปี บ้านเลขที่ 253/2 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

ได้สนับสนุนและยินดีที่มีการพัฒนาการท่องเที่ยวในตำบลหนองหญ้าปล้อง ชาวบ้านจะได้มีอาชีพ รายได้ที่ดีขึ้น

3. นางประนอม สิงห์โต อายุ 32 ปี บ้านเลขที่ 49 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

ได้ให้ความเห็นว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวในตำบลหนองหญ้าปล้องนั้น ควรปรับปรุงให้มีตลาดประจำ มีการปรับปรุงถนนให้ไร้ฝุ่น มีร้านสะดวกซื้อเพื่อความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวและชาวบ้าน และผลดีที่ชาวบ้านจะได้รับจากการเปิดพื้นที่ท่องเที่ยว คือ รายได้ และการมีอาชีพของชาวบ้าน

4. นางอนุ หลายเจริญ อายุ 42 ปี บ้านเลขที่ 347 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

มีความเห็นสนับสนุนให้มีการพัฒนาตำบลหนองหญ้าปล้องให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อชาวบ้านจะได้มีรายได้ที่เพิ่มขึ้น พื้นที่ที่จะเจริญขึ้น ส่วนสิ่งที่อยากเพิ่มเติมคือ ให้มีศูนย์รวมสินค้า OTOP มีการพัฒนาบ้านของชาวบ้านเป็นโฮมสเตย์

5. นางสาวนุชนี วงศ์นาค อายุ 33 ปี บ้านเลขที่ 353 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

มีความเห็นว่าควรพัฒนาตลาด ร้านสะดวกซื้อให้พร้อม และควรมีรถประจำทางในตำบลหนองหญ้าปล้อง

6. นางสาวเสวียน ไสสาร อายุ 29 ปี บ้านเลขที่ 107 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

สนับสนุนให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวในตำบลหนองหญ้าปล้องเนื่องจาก ในตำบลจะได้เจริญขึ้น มีตลาด มีถนนที่ดี มีโรงแรม มีร้านสะดวกซื้อ มีตู้โทรศัพท์ มีศูนย์การค้า OTOP เป็นต้น

7. นางสาวนวลนภา ขำทวี อายุ 22 ปี บ้านเลขที่ 9/12 ม.4 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

มีความเห็นว่าอยากให้มียุทธศาสตร์ในตำบลหนองหญ้าปล้อง เพื่อการกระจายรายได้ของชาวบ้าน และทำให้ผลผลิตที่ชาวบ้านได้ปลูกไว้ ไม่ว่าจะเป็นสับปะรด กล้วยไข่ กล้วยหอม พริกกระเหรียง มะม่วง ฯลฯ ได้มีตลาดในการระบายสินค้า

8. นางสาวประไพ ถึงโคก อายุ 26 ปี บ้านเลขที่ 185 ม.2 ต.ท่าตะคร้อ อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

มีความคิดเห็นว่าจะอยากให้ชาวบ้านมีความสนใจ มีความรู้เรื่องสถานที่ท่องเที่ยวตำบลหนองหญ้าปล้องก่อนที่จะมีการพัฒนาให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยว

9. นางนันทนิจ วงษ์นาค อายุ 39 ปี บ้านเลขที่ 111 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

อยากให้มีการเปิดอบรมภาคเกษตรน้อย เพื่อเด็กจะได้มีรายได้เสริมจากการทำกิจกรรม

10. นายอัมรินทร์ มะลิวัลย์ อายุ 29 ปี บ้านเลขที่ 22/1 ม.4 ต.ยางน้ำกัดใต้ อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

ให้ความเห็นว่าควรให้มีถนนเชื่อมไปถึงน้ำตกแม่กระดังงาเพื่อให้สะดวกในการเดินทาง

11. นายประวิทย์ คุณอุ้น อายุ 26 ปี บ้านเลขที่ 2 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

อยากให้มีการลงมติของชาวบ้านเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวในตำบลหนองหญ้าปล้อง และอยากให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนได้ทราบอย่างทั่วถึง

12. นายพร ฤทธิ์มาก อายุ 62 ปี บ้านเลขที่ 28 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

มีความเห็นว่าควรให้มีถนนที่ดีกว่านี้ และอยากให้มีการประชาสัมพันธ์ที่ดีทั่วถึง

13. นายศรีนวล สิงห์โพ อายุ 66 ปี บ้านเลขที่ 347/15 ม.4 ต.ยางน้ำกัดใต้ อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

มีความเห็นว่าอยากให้ชาวบ้านช่วยกันประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวของตำบลให้นักท่องเที่ยวรู้จักกัน

14. นายเช้า โพธิ์โพธิ์จิต อายุ 70 ปี บ้านเลขที่ 70 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

มีความเห็นว่าน่าจะรณรงค์เที่ยวไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆในตำบลหนองหญ้าปล้อง

สรุปแม้จะมีทรัพยากรที่ยังมีความสมบูรณ์อยู่อย่างมากมาย แต่สิ่งที่ชาวบ้านคำนึงถึง คือ การจัดการท่องเที่ยวที่ต้องอนุรักษ์สิ่งที่มีพร้อมนี้ให้มีสภาพที่คงเดิม ไม่ให้โดนทำลายจากการจัดการท่องเที่ยว ในแนวที่เรียกว่าการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั่นเอง

การจัดการท่องเที่ยวในตำบลหนองหญ้าปล้องสิ่งที่เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ คือ การส่งเสริมการมีงานทำแก่ชาวบ้าน ความต้องการที่จะระบายสินค้าภายในชุมชนออกสู่ตลาด ให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง การสืบทอดภูมิปัญญาของชุมชนให้แก่ผู้ที่สนใจและอนุรักษ์ไม่ให้สูญหายไป โดยการจัดการท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ที่สามารถดูแลอำนวยความสะดวกต่างแก่นักท่องเที่ยวได้ มีที่พักที่เดินทางสะดวกและปลอดภัย ซึ่งหากเปิดการท่องเที่ยวขึ้นต้องเป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อมที่มีอยู่ให้สูญหายไป

คำถามการวิจัยข้อที่ 4 การวางแผนทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบมีส่วนร่วม อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี ควรจะมีรูปแบบอย่างไรที่เข้าตอบสนองต่อความต้องการทั้งคนในและคนนอก

ผลจากการศึกษาสำหรับตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 4 คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ประเมินผลจากการเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยการสังเกตและเก็บสัมภาษณ์พบว่า รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมที่ตอบสนองต่อความต้องการของคนในและสร้างความสนใจให้กับคนนอกหรือนักท่องเที่ยว โดยเส้นทางที่จัดขึ้นมานี้ เป็นการวางแผนเส้นทางให้เหมาะสมกับการเดินทาง ความสะดวก และปลอดภัยของนักท่องเที่ยว มีเส้นทางดังนี้

จุดเริ่มต้นจะอยู่ที่กลุ่มหัตถกรรมหมู่ 4 บ้านหนองหญ้าปล้อง สถานที่ทำเกวียนโบราณจำลอง กระปุกออมสินจากกะลามะพร้าว เริ่มจากบ้านของนายสงคราม เสนะโลหิต ผู้นำทางเที่ยวเขากระทิง ผู้ที่สนใจเที่ยวเขากระทิงจะติดต่อให้ลุงครามนำขึ้นไปชมได้เช่นกัน ต่อด้วยการขึ้นชมเขากระทิง ชมวิวที่สวยงามของอำเภอหนองหญ้าปล้อง ผู้ที่รักการเดินป่าก็ได้สัมผัสกับป่าไม้ที่ยังอุดมสมบูรณ์ มีพันธุ์ไม้ที่หลากหลาย และนกชนิดต่างๆ สามารถพักผ่อนค้างคืน ตื่นมาชมทะเลหมอกตอนเช้าได้ สถานที่ต่อไปคือ น้ำพุร้อนและน้ำตกแม่กระดังลา ตำบลยางน้ำกัดใต้ มีห้อง

ให้บริการอาบน้ำแร่ทั้งเดี่ยวและเป็นหมู่คณะ ที่พักบริการนักท่องเที่ยว การขึ้นไปชมน้ำตกแม่กระดังลาต้องใช้รถขับเคลื่อนสี่ล้อในการเดินทางจึงจะเกิดความปลอดภัย จากน้ำพุร้อนต่อไปที่น้ำตกกวางโจว ชมน้ำตกที่เกิดขึ้นจากแนวพระราชดำริโครงการแก้มลิง มีตลาดน้ำริมน้ำตก บ้านพักที่เพิ่งสร้างใหม่เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวสามารถพายเรือชมสองฝั่งข้างทางได้ สถานที่ต่อไปคือ เขื่อนแม่ประจันต์ ตั้งอยู่ที่หมู่ 7 ตำบลหนองหญ้าปล้อง หน้าเขื่อนมีโรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยวจำนวน 75 ห้อง สันเขื่อนสามารถนั่งรถขึ้นไปวิ่งชมบรรยากาศบนเขื่อน จะเลือกทำกิจกรรมตกปลาหรือพักผ่อนชมบรรยากาศก็ได้แต่ความชอบของนักท่องเที่ยว จากเขื่อนสามารถมองเห็นวัดวังพูไทร วัดที่ประทับของพระสังฆราช และเป็นสถานที่ต่อไปหลังการเที่ยวชมเขื่อน ถัดไป คือแหล่งการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหมู่ 1 บ้านอ่างศิลา เที่ยวชมรับความรู้จากแปลงสาธิตเกษตรแบบผสมผสาน และสามารถสอบถามข้อมูลการไปฐานการเรียนรู้อื่นๆได้ สถานที่ต่อไปคือกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านหมู่ 1 บ้านอ่างศิลา สถานที่ผลิตรหัสวิดน้ำ โคมไฟ และเครื่องจักรสานจากไม้ไผ่ เป็นของฝากจากตำบลหนองหญ้าปล้องเป็นอันว่าสิ้นสุดการเดินทางท่องเที่ยวในตำบลหนองหญ้าปล้อง และตำบลใกล้เคียง

สำหรับในการจัดทำเส้นทางการท่องเที่ยวในครั้งนี้ จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการท่องเที่ยวที่พบในตำบลหนองหญ้าปล้องแล้ว วิธีการแก้ไขที่น่าจะเป็นไปได้ มีดังนี้

- **ด้านการคมนาคม**

ควรมีการจัดเส้นทางนำเที่ยว เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่นักท่องเที่ยว เพิ่มหรือปรับพื้นที่วางป้ายบอกทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวให้เห็นเด่นชัด และเข้าใจง่าย การเพิ่มเส้นทางของรถประจำวงในเส้นทางของตำบลหนองหญ้าปล้องอย่างทั่วถึง หรือเพิ่มรถนำเที่ยวในพื้นที่ให้บริการนักท่องเที่ยว เพิ่มไฟฟ้าริมทางถนนให้สม่ำเสมอ เพื่อป้องกันอันตรายในการสัญจรของนักท่องเที่ยวหรือชาวบ้านในพื้นที่

- **ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก**

น่าจะเพิ่มตู้โทรศัพท์ ตู้เอทีเอ็ม และพัฒนาอาชีพให้ชาวบ้านมีอาชีพซ่อมรถมอเตอร์ไซค์ รถยนต์ หรือพัฒนาให้ชาวบ้านมีการเปิดบริการให้เช่ารถยนต์ มอเตอร์ไซค์จักรยานให้นักท่องเที่ยวได้เช่า เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่ต้องเดินทางสัญจรไปมา และเพิ่มรายได้แก่ชาวบ้านอีกทางหนึ่งด้วย ควรจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวบริเวณทางสัญจรของนักท่องเที่ยวให้มีการบริการข้อมูล ใบปลิว แผ่นพับ

เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในตำบลหนองหญ้าปล้อง เป็นการประชาสัมพันธ์ และการให้บริการนักท่องเที่ยวไปในตัว

- **ด้านที่พัก**

ควรมีการจัดอบรม หรือให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ ชาวบ้าน ที่สนใจในการให้บริการที่พัก โดยควรพัฒนาและเพิ่มรีสอร์ต บังกะโล โรงแรม และโฮมสเตย์ ฝึกอาชีพให้ชาวบ้าน ผู้ประกอบการทำธุรกิจโดยไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ และให้ความสำคัญ ปลอดภัย ความสะอาดสบายแก่นักท่องเที่ยว

- **ด้านกิจกรรมต่างๆ ด้านการท่องเที่ยว**

ควรจัดให้สถานที่ท่องเที่ยวแต่ละที่มีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวทำ โดยดึงดูดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยวนั้นขึ้นมา พัฒนาให้ชาวบ้านมีอาชีพมีรายได้โดย เปิดร้านขายอุปกรณ์ที่ใช้ในการท่องเที่ยว เช่น ร้านเช่าจักรยาน เปิดร้านขายของชำที่จำเป็น มีร้านขายของผลิตภัณฑ์ชาวบ้าน เป็นร้านขายของ OTOP เพื่อให้ชุมชนมีรายได้ อาชีพ และเป็น การประชาสัมพันธ์ของดีของตำบลหนองหญ้าปล้องไปในตัว

4.2 สรุปภาพรวมการตอบคำถามการวิจัยทั้งหมด

อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี นั้นมีลักษณะของพื้นที่โดยรวมยังคงสภาพของความเป็นธรรมชาติที่มีความสมบูรณ์อยู่มาก การประกอบอาชีพของคนในชุมชนส่วนใหญ่ยังคงทำการเกษตรกรรม ทำให้ยังปรากฏทรัพยากรทางการท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติให้เห็นอยู่มาก มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถนำมาพัฒนาให้เกิดความพร้อมทางการท่องเที่ยวทั้งหมด 8 แห่ง โดยพบว่าปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวใน อ.หนองหญ้าปล้องนั้น ด้วยลักษณะพื้นที่มีความเป็นธรรมชาติสูง ประกอบกับการเป็นชุมชนเกษตรกรรมมากกว่าชุมชนเมือง ปัจจัยต่างๆที่จะใช้ประกอบเพื่อสร้างแหล่งการท่องเที่ยวขึ้นมานั้นยังมีไม่เพียงพอ ทั้งที่พัก เส้นทางและรถประจำทางที่ใช้คมนาคม กิจกรรมต่างๆที่จะให้นักท่องเที่ยวมาเข้าร่วมในสถานที่ท่องเที่ยวยังไม่มากพอ ร้านค้าและสิ่งอำนวยความสะดวกยังมีไม่เพียงพอที่จะต้อนรับนักท่องเที่ยว หลังจากการลงพื้นที่ได้สอบถามความคิดเห็นจากชาวบ้าน และหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีความคิดเห็นว่าการจัดการท่องเที่ยวในตำบลหนองหญ้าปล้องสิ่งที่เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ คือ การส่งเสริมการมีงานทำแก่ชาวบ้าน ความต้องการที่จะระบายสินค้าภายในชุมชนออกสู่ตลาด ให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว

อย่างกว้างขวาง การสืบทอดภูมิปัญญาของชุมชนให้แก่ผู้ที่สนใจและอนุรักษ์ไม่ให้สูญหายไป โดยการจัดการท่องเที่ยวนั้นต้องมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่สามารถดูแลอำนวยความสะดวกต่างๆแก่นักท่องเที่ยวได้ มีที่พักที่เดินทางสะดวกและปลอดภัย ซึ่งหากเปิดการท่องเที่ยวขึ้นต้องเป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อมที่มีอยู่ให้สูญหายไป และแนวทางการจัดการท่องเที่ยวใช้เส้นทางสะดวก และปลอดภัย เพื่อการท่องเที่ยวที่มีความสุขของนักท่องเที่ยว

บทที่ 5

บทสรุป

ภายในบทนี้จะกล่าวถึงข้อสรุปภายในหัวข้อที่คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ซึ่งมีหัวข้อดังนี้ ต.หนองหญ้าปล้อง อ. หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี มีโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่นำมาพัฒนาให้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรคใน ต.หนองหญ้าปล้อง อ. หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี ต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบมีส่วนร่วม ความคิดเห็นของคนในชุมชนที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยว ต.หนองหญ้าปล้อง อ. หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี และการวางแผนทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบมีส่วนร่วม ต.หนองหญ้าปล้อง อ. หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี ควรจะมีรูปแบบอย่างไรที่เข้าตอบสนองต่อความต้องการทั้งคนในและคนนอก โดยมีประเด็นหลัก 2 ประเด็น คือ

5.1 บทสรุป

เมื่อกล่าวถึง อ. หนองหญ้าปล้อง คนน้อยคนนักที่จะรู้จักกันในฐานะของแหล่งท่องเที่ยว ทั้งที่ตัวอำเภอไม่ได้ห่างไกลจากถนนเพชรเกษมหรืออำเภอเมืองเพชรบุรีมากนัก สาเหตุหนึ่งอาจด้วยว่า อ. หนองหญ้าปล้อง มีลักษณะทางภูมิศาสตร์แบบภูเขา แต่หากนักท่องเที่ยวต้องการท่องเที่ยวธรรมชาติแบบภูเขา จ. เพชรบุรี ก็มักนึกถึงอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ยอดพะเนินทุ่ง

ทั้งที่ภายใน อ. หนองหญ้าปล้อง ก็อุดมไปด้วยทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวธรรมชาติรูปแบบภูเขา หรือความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ซึ่งแต่ละกลุ่มชนต่างก็ยังคงธำรงรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนเองเอาไว้ได้ ตลอดจนผลผลิตจากท้องถิ่นขึ้นชื่อคือชาอย่างพริกกระเหรียงรสชาติเผ็ดร้อน ก็มีแหล่งผลิตใหญ่ภายใน อ. หนองหญ้าปล้อง ด้วยฝีมือของชาวกะเหรียงตามอย่างชื่อเรียก แต่จะมีใครสักกี่คนทราบว่าพริกกระเหรียงคุณภาพดีนั้นมีที่มาจาก อ. หนองหญ้าปล้อง จากการลงพื้นที่สำรวจเบื้องต้นคณะผู้วิจัยได้พบว่า อ. หนองหญ้าปล้อง มีความพร้อมพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดี ในรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ในการท่องเที่ยวตำบลหนองหญ้าปล้องที่ควรจัดให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นจากแนวคิดด้านองค์ประกอบและหลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศดังที่กล่าวไปในบทที่ 2 แล้วนั้นสามารถสรุปได้ว่าหลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นต้องประกอบด้วยพื้นฐานธรรมชาติที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นรวมถึงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่นั้นมีการจัดการที่

ก่อให้เกิดความยั่งยืนมีความรับผิดชอบต่อพื้นที่มีการจัดกิจกรรมที่เป็นการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่น่าสนใจ และเป็นการปลูกฝังให้มีจิตสำนึกที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม และที่สำคัญกระบวนการต่าง ๆ นั้นต้องเกิดจากความร่วมมือของชุมชน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนก่อให้เกิดการกระจายรายได้ภายในชุมชน เป็นผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตการมีส่วนร่วมของชุมชนจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

สำหรับวิธีการดำเนินการ และกลุ่มตัวอย่างที่คณะผู้วิจัยได้ไปเก็บข้อมูลมาในการทำวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี คณะผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการดำเนินการวิจัยโดยวิธีการวิจัยภาคสนามซึ่งเน้นการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลจากการสังเกตและการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยว ตลอดจนความต้องการของคนในพื้นที่ต่อการจัดการท่องเที่ยว อันนำไปสู่การวางแผนทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ได้

โดยคำตอบของคำถามวิจัยที่คณะผู้วิจัยได้ตั้งขึ้นมานั้นสรุปได้ว่า อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี นั้นมีลักษณะของพื้นที่โดยรวมยังคงสภาพของความเป็นธรรมชาติที่มีความสมบูรณ์อยู่มาก การประกอบอาชีพของคนในชุมชนส่วนใหญ่ยังคงทำการเกษตรกรรม ทำให้ยังปรากฏทรัพยากรทางการท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติให้เห็นอยู่มาก มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถนำมาพัฒนาให้เกิดความพร้อมทางการท่องเที่ยวทั้งหมด 8 แห่ง โดยพบว่าปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวใน อ.หนองหญ้าปล้องนั้น ด้วยลักษณะพื้นที่ที่มีความเป็นธรรมชาติสูง ประกอบกับการเป็นชุมชนเกษตรกรรมมากกว่าชุมชนเมือง ปัจจัยต่างๆที่จะใช้ประกอบเพื่อสร้างแหล่งการท่องเที่ยวขึ้นมาแล้วยังมีไม่เพียงพอ ทั้งที่พัก เส้นทางและรถประจำทางที่ใช้คมนาคม กิจกรรมต่างๆที่จะให้นักท่องเที่ยวมาเข้าร่วมในสถานที่ท่องเที่ยวยังไม่มากพอ ร้านค้าและสิ่งอำนวยความสะดวกยังมีไม่เพียงพอที่จะต้อนรับนักท่องเที่ยว หลังจากการลงพื้นที่ได้สอบถามความคิดเห็นจากชาวบ้าน และหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีความคิดเห็นว่าการจัดการท่องเที่ยวในตำบลหนองหญ้าปล้องสิ่งที่เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ คือ การส่งเสริมการมีงานทำแก่ชาวบ้าน ความต้องการที่จะระบายสินค้าภายในชุมชนออกสู่ตลาด ให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง การสืบทอดภูมิปัญญาของชุมชนให้แก่ผู้ที่สนใจและอนุรักษ์ไม่ให้สูญหายไป โดยการจัดการท่องเที่ยวนี้ต้องมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ที่สามารถดูแลอำนวยความสะดวกต่างๆแก่นักท่องเที่ยวได้ มีที่พักที่เดินทางสะดวกและปลอดภัย ซึ่งหากเปิดการท่องเที่ยวขึ้นต้องเป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ไม่

ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อมที่มีอยู่ให้สูญหายไป และแนวทางการจัดการท่องเที่ยวที่ใช้เส้นทางสะดวก และปลอดภัย เพื่อการท่องเที่ยวที่มีความสุขของนักท่องเที่ยว

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยในครั้งนี้

- การทำวิจัยในครั้งนี้เน้นการลงภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์และการสังเกต ซึ่งต้องใช้เวลาในการทำงานต่อเนื่องเพื่อให้เห็นภาพต่างๆ ครบถ้วน หากด้วยในการทำวิจัยครั้งนี้ต้องทำงานวิจัยในระหว่างการเปิดภาคเรียนของคณะนักวิจัยทำให้การลงเก็บข้อมูลภาคสนามต้องจัดสรรเวลาให้เหมาะสม จนทำให้บางครั้งไม่สามารถลงพื้นที่ภาคสนามได้อย่างต่อเนื่องตามในระยะเวลาที่ต้องการได้ จึงต้องปรับเปลี่ยนจากลงพื้นที่ในระยะเวลาต่อเนื่องเป็นการลงพื้นที่ในระยะเวลาไม่ต่อเนื่องระยะเวลาสั้น แต่ใช้จำนวนครั้งในการลงพื้นที่ให้ถี่มากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

- ควรขยายประเด็นการศึกษาออกไปสู่การเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวระหว่าง อ.หนองหญ้าปล้อง กับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียง อย่าง อ.ปากท่อ จ.ราชบุรี หรือ อ.แก่งกระจาน จ.เพชรบุรี

5.3 สรุป

ตำบลหนองหญ้าปล้องเป็นพื้นที่ใหม่ ในจังหวัดเพชรบุรี ที่ควรจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากความพร้อมในพื้นที่ๆอุดมไปด้วยทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวธรรมชาติรูปแบบภูเขา หรือความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ซึ่งแต่ละกลุ่มชนต่างก็ยังคงรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนเองเอาไว้ได้ ตลอดจนผลผลิตจากท้องถิ่นขึ้นชื่อลือชาอย่างพริกกระเหรียงรสชาติเผ็ดร้อน

ในการท่องเที่ยวตำบลหนองหญ้าปล้องที่ควรจัดให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นต้องประกอบด้วยพื้นธรรมชาติที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นรวมถึงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่นั้นมีการจัดการที่ก่อให้เกิดความยั่งยืนมีความรับผิดชอบต่อพื้นที่ที่มีการจัดกิจกรรมที่เป็นการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่น่าสนใจ และเป็นการปลูกฝังให้มีจิตสำนึกที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม และที่สำคัญกระบวนการต่างๆนั้นต้องเกิดจากความร่วมมือของชุมชน เพื่อให้

เกิดประโยชน์ต่อชุมชนก่อให้เกิดการกระจายรายได้ภายในชุมชน เป็นผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตการมีส่วนร่วมของชุมชนจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

สำหรับวิธีการดำเนินการ และกลุ่มตัวอย่างที่คณะผู้วิจัยได้ไปเก็บข้อมูลมาในการทำวิจัย เรื่องแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี คณะผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการดำเนินการวิจัยโดยวิธีการวิจัยภาคสนาม ซึ่งเน้นการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลจากการสังเกตและการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยว ตลอดจนความต้องการของคนในพื้นที่ต่อการจัดการท่องเที่ยว อันนำไปสู่การวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ได้

โดยคำตอบของคำถามวิจัยที่คณะผู้วิจัยได้ตั้งขึ้นมานั้นสรุปได้ว่า อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี นั้นมีลักษณะของพื้นที่โดยรวมยังคงสภาพของความเป็นธรรมชาติที่มีความสมบูรณ์อยู่มาก มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถนำมาพัฒนาให้เกิดความพร้อมทางการท่องเที่ยวทั้งหมด 8 แห่ง โดยพบว่าปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวใน อ.หนองหญ้าปล้องนั้น ด้วยลักษณะพื้นที่ที่มีความเป็นธรรมชาติสูง ประกอบกับการเป็นชุมชนเกษตรกรรมมากกว่าชุมชนเมือง ปัจจัยต่างๆที่จะใช้ประกอบเพื่อสร้างแหล่งการท่องเที่ยวขึ้นมานั้นยังมีไม่เพียงพอ ทั้งที่พัก เส้นทางและรถประจำทางที่ใช้คมนาคม กิจกรรมต่างๆที่จะให้นักท่องเที่ยวมาเข้าร่วมในสถานที่ท่องเที่ยวยังไม่มากพอ ร้านค้าและสิ่งอำนวยความสะดวกยังมีไม่เพียงพอที่จะต้อนรับนักท่องเที่ยว หลังจากการลงพื้นที่ได้สอบถามความคิดเห็นจากชาวบ้าน และหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีความคิดเห็นว่าการจัดการท่องเที่ยวในตำบลหนองหญ้าปล้องสิ่งที่เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ คือ การส่งเสริมการมีงานทำแก่ชาวบ้าน ความต้องการที่จะระบายสินค้าภายในชุมชนออกสู่ตลาด ให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง การสืบทอดภูมิปัญญาของชุมชนให้แก่ผู้ที่สนใจและอนุรักษ์ไม่ให้สูญหายไป โดยการจัดการท่องเที่ยวนั้นต้องมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ที่สามารถดูแลอำนวยความสะดวกต่างๆแก่นักท่องเที่ยวได้ มีที่พักที่เดินทางสะดวกและปลอดภัย ซึ่งหากเปิดการท่องเที่ยวขึ้นต้องเป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อมที่มีอยู่ให้สูญหายไป และแนวทางการจัดการท่องเที่ยวใช้เส้นทางสะดวก และปลอดภัย เพื่อการท่องเที่ยวที่มีความสุขของนักท่องเที่ยว

การจัดทำวิจัยในครั้งนี้ทางคณะผู้วิจัยได้พบปัญหา และอุปสรรคในการทำวิจัย ซึ่งได้เสนอแนะต่อผู้ที่สนใจทำวิจัยในเชิงคุณภาพไว้ สองแนวทาง คือ การสำรวจความพร้อมของชุมชน

พื้นที่ๆจะทำวิจัย เพื่อความสะดวกในการลงเก็บข้อมูลในพื้นที่ของผู้วิจัยเอง และเพื่อให้ได้ข้อมูลในการ
การทำวิจัยครบถ้วน

บรรณานุกรม

หนังสือ

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2539). การดำเนินงานเรื่อง Ecotourism ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวฯ.
- ชนัญ วงษ์วิภาค. (2548). การจัดโครงการ : การให้ความรู้เชิงปฏิบัติการในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ : คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นวนานถ วงศ์บุปผา. (2551). การท่องเที่ยวโดยชุมชน : กรณีศึกษา : บ้านแม่ละนา อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน. กรุงเทพฯ : สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิชาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- พจนา สอนศรี. (2546). คู่มือการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน. กรุงเทพฯ : โครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ.
- พุทธิชาติ สุวรรณ. (2548). โครงการศึกษาเพื่อกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะเกร็ด. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จำไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2544,พ.ย.) ท่องเที่ยวยั่งยืน (ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. อนุสาร อสท. 42 (4) : 118-119.
- สินธุ์ สโรบล, บรรณานิการ. (2546). การท่องเที่ยวโดยชุมชน : แนวคิดและประสบการณ์พื้นที่ภาคเหนือ. เชียงใหม่ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานภาค.
- สุภาภรณ์ จินตามณีโรจน์. (2551). โครงการชุมชนท่องเที่ยวยั่งยืนตลิ่งชันและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง. กรุงเทพฯ : กองการท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ร่วมกับ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยศ สันตสมบัติ. (2544). การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพฯ : โครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย,

สัมภาษณ์

- นางสาวอิงอร แยมยิ้ม. อายุ 22 ปี ที่อยู่ 33 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง
จ.เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ.2553
- นางสาววันทนา โพธิ์ไพจิตร. อายุ 24 ปี บ้านเลขที่ 253/2 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนอง
หญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ.2553
- นางประนอม สิงโต. อายุ 32 ปี บ้านเลขที่ 49 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง
จ.เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ.2553
- นางอนุ หลายเจริญ. อายุ 42 ปี บ้านเลขที่ 347 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง
จ.เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ.2553
- นางสาวนุชนี วงศ์นาค. อายุ 33 ปี บ้านเลขที่ 353 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้า
ปล้อง จ.เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2553
- นางสาวเสวียน ไสสาร. อายุ 29 ปี บ้านเลขที่ 107 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้า
ปล้อง จ.เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2553
- นางสาวนวนลภา ขำทวิ. อายุ 22 ปี บ้านเลขที่ 9/12 ม.4 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้า
ปล้อง จ.เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2553
- นางสาวประไพ ถึงโคก. อายุ 26 ปี บ้านเลขที่ 185 ม.2 ต.ท่าตะคร้อ อ.หนองหญ้าปล้อง จ.
เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2553
- นางนันทนิจ วงษ์นาค. อายุ 39 ปี บ้านเลขที่ 111 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้า
ปล้อง จ.เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2553
- นายอัมรินทร์ มะลิวัลย์. อายุ 29 ปี บ้านเลขที่ 22/1 ม.4 ต.ยางน้ำกัดใต้ อ.หนองหญ้าปล้อง
จ.เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2553
- นายประวิทย์ คุณอ่อน. อายุ 26 ปี บ้านเลขที่ 2 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง
จ.เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2553
- นายพร ฤทธิ์มาก. อายุ 62 ปี บ้านเลขที่ 28 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.
เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ.2553
- นายศรีนวล สิงห์โพ. อายุ 66 ปี บ้านเลขที่ 347/15 ม.4 ต.ยางน้ำกัดใต้ อ.หนองหญ้าปล้อง
จ.เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ.2553
- นายเข้า โพธิ์โพธิ์. อายุ 70 ปี บ้านเลขที่ 70 ม.10 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง
จ.เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ.2553

นายธีรภาพ หวังจิตต์. อายุ 45 ปี. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้อง ต.หนองหญ้า
ปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ.2553

ภาคผนวก ค. ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้ และกิจกรรมที่ดำเนินการมา
และผลที่ได้รับตลอดโครงการ

**ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้ และกิจกรรมที่ดำเนินการมาและ
ผลที่ได้รับตลอดโครงการ**

วัตถุประสงค์	กิจกรรม	ผลที่ได้รับ
<p>1. ศึกษาโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของ อ.หนองหญ้าปล้อง ทางด้านต่างๆ ที่จะพัฒนาศักยภาพให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว</p>	<p>1. ลงสำรวจภาคสนามเพื่อรู้จักพื้นที่และสถานที่ที่จะพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวได้ต่อไป</p>	<p>1. พบว่าภายใน อ.หนองหญ้าปล้อง จ. เพชรบุรี นั้นมีลักษณะของพื้นที่โดยรวมยังคงสภาพของความเป็นธรรมชาติที่มีความสมบูรณ์อยู่มาก การประกอบอาชีพของคนในชุมชนส่วนใหญ่ยังคงทำการเกษตรกรรม ทำให้ยังปรากฏทรัพยากรทางการท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติให้เห็นอยู่มาก ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เขาระทิง 2. เขื่อนแม่ประจันต์ 3. วัดวังพุไทร 4. แหล่งการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมู่ 1 บ้านอ่างศิลา 5. กลุ่มหัตถกรรมหมู่ 4 บ้านหนองหญ้าปล้อง 6. กลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านหมู่ 1 บ้านอ่างศิลา 7. น้ำพุร้อน 8. น้ำตกกวางโจว 9. น้ำตกแม่กระดังลา

ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้ และกิจกรรมที่ดำเนินการมาและ
ผลที่ได้รับตลอดโครงการ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	กิจกรรม	ผลที่ได้รับ
<p>2.ศึกษาความต้องการของคนในชุมชน ต่อรูปแบบการจัดการท่องเที่ยว อ. หนองหญ้าปล้อง</p>	<p>2. ลงพื้นที่ภาคสนามเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์และสังเกต</p>	<p>2. ทำให้ทราบความคิดเห็นของคนในพื้นที่ต่อการจัดการท่องเที่ยวว่า การจัดการท่องเที่ยวในตำบลหนองหญ้าปล้องซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ คือ การส่งเสริมการมีงานทำแก่ชาวบ้าน ความต้องการที่จะระบายสินค้าภายในชุมชนออกสู่ตลาด ให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง การสืบทอดภูมิปัญญาของชุมชนให้แก่ผู้ที่สนใจและอนุรักษ์ไม่ให้สูญหายไป โดยการจัดการท่องเที่ยว นั้น ต้องมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ที่สามารถดูแลอำนวยความสะดวกต่างๆแก่นักท่องเที่ยวได้ มีที่พักที่เดินทางสะดวกและปลอดภัย ซึ่งหากเปิดการท่องเที่ยวขึ้นต้องเป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อมที่มีอยู่ให้สูญหายไป</p>

ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้ และกิจกรรมที่ดำเนินการมาและ
ผลที่ได้รับตลอดโครงการ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	กิจกรรม	ผลที่ได้รับ
3. วางแผนแนวทางการจัดการท่องเที่ยวอำเภอหนองหญ้าปล้องให้เป็นชุมชนท่องเที่ยวยั่งยืน	3. ระดมความคิดภายในกลุ่มคณะนักวิจัยเพื่อให้ได้แนวทางการจัดการท่องเที่ยว อ. หนองหญ้าปล้อง ในเบื้องต้น ต่อมาจึงนำเสนอในการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและจัดทำแนวทางการจัดการท่องเที่ยวฉบับสมบูรณ์ เพื่อส่งต่อแก่องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้องต่อไป	3.จุดเริ่มต้นจะอยู่ที่กลุ่มหัตถกรรมหมู่ 4 บ้านหนองหญ้าปล้อง ต่อด้วยการขึ้นชมเขากระทิง สถานที่ต่อไปคือ น้ำพุร้อนและน้ำตกแม่กระดังลา ตำบลยางน้ำกุดใต้ จากน้ำพุร้อนต่อไปที่น้ำตกกวางโจว สถานที่ต่อไป คือ เขื่อนแม่ประจันต์ ตั้งอยู่ที่หมู่ 7 ตำบลหนองหญ้าปล้อง จากเขื่อนสามารถมองเห็นวัดวังพุไทร และเป็นสถานที่ต่อไปหลังการเที่ยวชมเขื่อน ถัดไป คือแหล่งการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหมู่ 1 บ้านอ่างศิลา สถานที่ต่อไป คือ กลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านหมู่ 1 บ้านอ่างศิลา เป็นอันสิ้นสุดเส้นทางการเดินทาง

ภาคผนวก จ. รูปภาพกิจกรรมการดำเนินงานวิจัย

คณะนักวิจัยกับคุณลุงสงคราม เสนะโลहित ปราชญ์ชาวบ้านหนองหญ้าปล้อง
ผู้ให้ข้อมูลด้านหน้าเขากะทิง

คณะนักวิจัยกำลังเดินขึ้นสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวเขากระทิง

ทัศนียภาพของ อ.หนองหญ้าปล้อง จากมมสูงบนเขากระทิง

เก้าอี้นั่งแช่เท้าบริเวณบ่อน้ำพุร้อน ซึ่งทางกลุ่มชาวบ้านริเริ่มจัดการท่องเที่ยวได้จัดไว้ให้นักท่องเที่ยวได้ใช้แช่เท้า

คณะนักวิจัยเข้าเก็บข้อมูลของกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านหมู่ 1 ผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่

คณะนักวิจัยเก็บข้อมูลสัมภาษณ์คุณลุงประจวบ เขียวแก้ว ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 1
และเจ้าของสวนต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง

กลุ่มคณะนักวิจัยกับแกนนำกลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ่อน้ำพุร้อน อ.หนองหญ้าปล้อง

บรรยายภาคการประชุมกลุ่มย่อยคนในเพื่อแลกเปลี่ยนรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยว
อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี

ภาคผนวก จ. ประวัติคณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัยผู้รับทุน (ภาษาอังกฤษ)	นายปิยชาติ สิงตี(อาจารย์ที่ปรึกษา)
คุณวุฒิ/ระดับการศึกษา	Mr. Piyachat Suongtee
สถาบัน	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ประวัติศาสตร์ไทย) สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
นักศึกษาผู้วิจัยหลัก	นางสาวรุ่งอรุณ ปิยะฤทธิ์
คุณวุฒิ/ระดับการศึกษา	RUNGAROON PIYARIT
สถาบัน	กำลังศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ที่อยู่	3/1 ถ.นราธิวาส ต.บ่อยาย อ.เมือง จ.สงขลา 90000
โทรศัพท์/โทรสาร	085-8812878
E-mail Address	Historin_er@hotmail.com
นักศึกษาผู้วิจัยหลัก	นางสาววารุณี เทพปรียากุลกาล
คุณวุฒิ/ระดับการศึกษา	WARUNEE TEPPREYAGULGAL
สถาบัน	กำลังศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ที่อยู่	140 ถ.มาตยาวงศ์ ต.ท่าราบ อ.เมือง จ.เพชรบุรี 76000
โทรศัพท์/โทรสาร	083-7004018
E-mail Address	wawa_love_sk@hotmail.com
นักศึกษาผู้วิจัยหลัก	นางสาวนิภาพร น้อยภักดี
คุณวุฒิ/ระดับการศึกษา	NIPHAPHON NOIPHAKDEE
สถาบัน	กำลังศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ที่อยู่	77 หมู่ 7 ต.นากระตาม อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร 86140
โทรศัพท์/โทรสาร	086-7424012
E-mail Address	nip.haphon2009@hotmail.com

ผู้ร่วมวิจัย	นางสาวจุฑาภรณ์ พ่วงนิล
	JUTHAPHON POONGNIL
คุณวุฒิ/ระดับการศึกษา	กำลังศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ที่อยู่	65/4 หมู่ 4 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี 76160
โทรศัพท์/โทรสาร	085-5178522
E-mail Address	tanlovecat2009@hotmail.com

ผู้ร่วมวิจัย	นางสาวพรณษา นน่อทิม
	PHANNASA NOOTIM
คุณวุฒิ/ระดับการศึกษา	กำลังศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ที่อยู่	32/1 หมู่ 5 ต.ทับสะแก อ.ทับสะแก จ.ประจวบคีรีขันธ์ 77130
โทรศัพท์/โทรสาร	083-8454611
E-mail Address	phannasa@hotmail.com